

நாமயி

2003

இதழ் - 21

தமிழீழப் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனத்தின் வெளியீடாக நாற்று பெண்கள் சமூக இதழ் இம்முறையும் பல்வேறுபட்ட ஆக்கங்களைத் தாங்கியதாக உடங்கள் கைகளில் வந்திருக்கிறது.

தொடர்ந்து வளரும் நாற்று வாசகர்களிடமிருந்தும், எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும், மேன்மேலும் தனது முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

இனிவரும் நாற்றுக்காய் வாசர்களே, எழுத்தாளர்களே தங்களின் தரமான ஆக்கங்களை அனுப்பி வையுங்கள்.

நாற்றுக்கான எங்கள் முகவரி:

தமிழீழப் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம்
2ம் வட்டாரம்,
கோம்பாவில்,
புதுக்குடியிருப்பு.

“நாற்று” பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய இடங்கள்:

தமிழீழப் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம்
2ம் வட்டாரம்,
கோம்பாவில்,
புதுக்குடியிருப்பு.

அறிவமுது பொத்தகசாலை,
பிரதான சாலை,
கிளிநொச்சி.

இதழ் 21

2003

தமிழர் மீது கட்டவிடுத்தவிட்ட போர்வாழ்வானது எமது நாயகப் பகுதியில் வாழ்கின்ற தமிழ்ப்பெண்களை பல நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுக்க வைத்துள்ளது என்பது வெளிப்படையான விடயம்.

எனினும் இந்த நெருக்கடிகளுக்கு முகம்கொடுத்து இந்த வாழ்வை சவாலாக ஏற்று பலபெண்கள் தம்வாழ்வை மீளக்கட்டிவெறுப்பியுள்ளனர். அது அவர்களுக்கு தேவையாகவும் இருந்திருக்கின்றது. தமிழர் நாயகப்பகுதிவெங்கும் போரினால் தமது கணவன்மாவை இழந்த பெண்கள் பெரும் வாழ்க்கைச் சமைகளை தாங்கி நொந்துபோயிருப்பினும் போடுக்குள்ளும் தமது வாழ்வில் ஏற்பட்ட இழப்புகளுக்குள்ளும் அவர்கள் மீள உயிர்ப்புவறல் அவர்களது வாழ்வின் தேவையாய் இருந்திருக்கிறது.

ஏனெனில் இப்பெண்களே தங்கள் தங்கள் குடும்பத்தை தாங்களேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டமையால் அவர்கள் தங்கள் இழப்புப் பற்றிய துயரங்களை மனதில் புதைத்துவிட்டு தங்கள் பிள்ளைகளுக்கான குடும்பத்துக்கான வாழ்வின் ஆதாரமாய் நிற்க வேண்டிய அதற்காய் உழைக்க வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இதனால் அவர்களிடம் மறைந்திருந்த அல்லது வெளிப்படாது அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த ஆளுமைப்பண்புகள் வெளிப்படத் தொடங்கியது தான் தனது குடும்பத்துக்கான உழைப்பை, உழியத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்காக தொழில் தேடவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

தனது பள்ளியிலும் படிப்பை முடித்து சேர்ந்த பெண்கூட தனது படிப்புக்குத் தக்கதாக தொழிலை தேடும்முயற்சியில் இறங்கினாள். அல்லது சிலரும் தனது கல்வியை தொடரக்கூட அவளுக்கு உந்துதல் ஏற்பட்டது. மற்றும் துறைசார்ந்த தொழில்துட்ப அறிவையோ, சயதொழில் முயற்சிகளையே கற்றுக்கொண்டாள். தனக்குத் தெரிந்த தனது அறிவுக்கு எட்டிய புதிய சயதொழில் முயற்சிகளில் இறங்கினாள்.

போலின் தினிப்பும் அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளும் இவ்வாறான பெண்கள் மத்தியில் துவகிவையும் தன்னம்பிக்கையையும் கூட ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. போருனால் கொல்லப்பட்ட அல்லது கானாமற்போன கணவன்மரின், மகன்மரின் பாத்திரத்தை ஏற்று வீட்டின் பிரதான உழைப்பாளராக பெண்கள் மாறினார். குடும்பத்துக்கான உழைப்பு ஒருபுறம் தமக்கென விதிக்கப்பட்ட கடமைகள் இன்னொருபுறம் இவற்றை ஏற்று குடும்பத்தின் முழுப்பொறுப்பையும் நாங்க வேண்டிய சக்தியானது அவளுள் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

இதுவரையும் அவளைச்சுற்றிய குறுகிய எல்லைகள் விளிந்தன. தனது குடும்ப உழைப்புக்கான முயற்சியினால் பலரைச் சுந்திக்க, பல விடயங்களை அறிய பல்வேறுபட்ட விடயங்களையும் பற்றிக் கதைக்க வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டது. இதனால் இவளிடம் புதிய மாற்றங்கள் புரரத்தொடங்கியது. இது பெரிய சமூக மாற்றத்துக்கு இட்டுச் சென்றிருக்கிறது.

பிறரைச் சார்ந்து வாழ்பவள் என்று கூறப்பட்ட பெண்ணுக்குள் எவ்வாறு இந்த மாற்றம் சாத்தியமானது? என்பதை ஒரு இருபது வருடங்கள் பின்னோக்கி ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் விசுக்கத் தோன்றுகிறது. இக்காலம் இந்த மாற்றம் எமக்குள் பலவற்றை உணர்த்துகிறது.

நாற்று

இதழ் 21 பங்குனி

உருவாக்கம்

ஆசிரியர் குழு

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு

பயஸ்

புகைப்படம்

புகைப்படப்பிரிவு - மகளிர்

அச்சமைப்புநிலா பதிப்பகம்
பிரதான வீதி, கிளிநொச்சி.**வெளியீடு**தமிழீழப் பெண்கள் ஆய்வு நிறுவனம்
2ம் வட்டாரம்,
கோம்பாவில்,
புதுக்குடியிருப்பு.

விசை ரூபா 20/=

உள்ளே துளிரவிடுபவை.....

- ⊖ என்று விடியும் ?
- ⊖ போருக்குள் வாழுதல்
- ⊖ மாறுபடும் நியாயங்கள்
- ⊖ விளக்குகள் குடத்தினுள்ளா?
- ⊖ நூல் அரங்கு
- ⊖ நேற்றோடு போகட்டும்
- ⊖ சமூக வேலிகள்
- ⊖ யார் போட்ட முடிச்சு ?
- ⊖ பாக்கியம் மாடியும் பரமேஸ்வரியும் பவித்திராவும் ...
- ⊖ நானும் பறக்க வேணும் உயர உயர...
- ⊖ பெண்ணின் அடையாளம்
- ⊖ உனதும் எனதும் வாழும் காலம்
- ⊖ விலங்குகள் வெளியே அல்ல
- ⊖ பெண்களும் தமிழீழச் சட்டமும்
- ⊖ கிரண் பேடி வாழ்க்கைத்தொடர்

என்று விடியும் ?

சுழல்களில் துரும்பாகி
அலைக்கழித்த காலம்
வாழ்நாளாயிற்று.
கனவின் எச்சங்களோடு இப்போதைய
நாட்கள் கழிகின்றன.
அவங்கரிக்கப்பட்ட பாவையின்
கன்னக்கதுப்புக்களில்
வெள்ளிக் கம்பிகளின் வெளிப்பாடு.
உயிர்க்குருவி துணையின்றி
தவித்தலைகின்றது.
குரலெடுத்துப் பாடவும் - துணையைக்
கூவியழைக்கவும் முடியாத கூடு.
சிறுகடிக்க முடியாத
சிக்கல் வலைபின்னப்பட்ட வானம்

இறக்கை முளைத்தோ
வருடங்கள் பலவாயிற்று.
வசந்தங்களெல்லாம்
கருகிய நினைவுகளாயின.
மனக்கூட்டில்
முட்டைகளை அடைகாப்பதான
ஆசைக் கனவுகள்
வர்ணங்களழிந்து வடிவமிழந்து
வரைகோடுகளாய் மட்டும்
எஞ்சி நிற்கும்.
ஆயினும்
துணைப் புறவையின் நிழல்
என்று தெரியுமென்று
காத்திருப்புக்களோடு
இன்னும் விடியாதிருக்கிருக்கின்றது
ஒரு முதிர்கன்னியின் கூடு.

- அம்புலி -

போருக்குள் வாழுதல்

உலகில் தற்கொலைகள் அதிகம் இடம்பெறும் நாடுகளில் இலங்கை முதலிடம் வகிக்கிறது என ஆய்வுத்தகவல் ஒன்று வெளியாகியிருந்தது. தற்கொலைகள் அதிகம் இடம்பெறுவதற்கான காரணங்கள் பலவாறாய் இருப்பினும் இங்குள்ள முக்கியமான பிரச்சினை போரால் ஏற்படுகின்ற பல்வேறான இழப்புக்களும் நெருக்கடிகளும் எனக் கொள்ளலாம்.

போர் இழப்புக்கள் பலவாறாய் இருக்கின்றன. அதனால் ஏற்படுகின்ற தனிமனித சமூகப் பிரச்சனைகள் அப்பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்ற தன்மைகளும் அப்பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத உடைந்து போகின்ற நிலைமைகளும் இங்குள்ளன. இவ்வாறாக இங்குள்ள மக்களின் அன்றாடப்பிரச்சனைகள் சிக்கல் நிறைந்ததாய் உள்ளமைக்கு போரே மிக முக்கிய காரணியாக இருந்தது. இன்னும் போரின் நெருக்கடிகள் முற்றாகத் தீர்ந்தபாடில்லை.

அதிலும் குறிப்பாக இங்குள்ள தமிழ்ப்பெண்களின் வாழ்வு ஸ்ரீலங்கா அரசின் இனவாத நடவடிக்கைகளால் பெரும் நெருக்கடிகளையும் இன்னல்களையும் தான் சந்தித்து வந்துள்ளது.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் போர் ஏற்படுத்திய இழப்புக்கள் இங்குள்ள பெண்களின் வாழ்வை மிக மோசமாகப் பாதித்துள்ளது.

பெரும்பாலும் பெண்கள் போரின் நெருக்கீடுகளால் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அன்று தொட்டு இன்றுவரை நடைபெற்ற சிங்கள இனவாத அரசின் படுகொலை நடவடிக்கைகளால் தமது கணவன்

மாரை இழந்த குடும்பங்கள் வீட்டின் பிரதான உழைப்பாளரை இழந்த குடும்பங்கள் இந்த இழப்புக்களை தாங்கிய அல்லது தாங்க வேண்டி நிர்ப்பதநதிக்கப்பட்ட துணைவிகள் இளம் விதவைகளின் நிலமைகள் பல்வேறான அவலங்களையும் கண்ணீர்க் கதைகளையும் சுமந்தவை.

இதுவரை காலமும் கணவன் உழைப்பை நம்பி தனது குடும்ப வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டிருந்த துணைவிகுடும்ப பொறுப்புக்களையும் சுமந்து குடும்பத் துக்காய் உழைக்க வேண்டிய நிலைக்கும் தள்ளப்

பட்டாள். சுமைகள் மும்மடங்காகின. படித்த, படிக்காத பெண்கள் என்ற பாரபட்சமின்றி அப்பெண்கள் எல்லோர் தலையிலும் இச் சுமைகள் விழுந்தன. துணை இழப்பு ஒருபுறம், குடும்பச் சுமை இன்னொருபுறம் வெளியுலகு அறியாது குடும்பமே என்றிருந்த பெண், அவ்வாறு வளர்க்கப்பட்ட பெண், செய்வதறியாது திண்டாடினாள் என்பது பரிதாபமான விடயம். தனக்குத் தெரிந்த தனது அறிவுக்கெட்டிய தொழிலைத் தேடிப் போக வேண்டியதும் அவளுக்கு சிரமமாய் இருந்திருக்கிறது.

இந்த திடீர் இழப்புகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது துவண்டு உடைந்து போன பெண்களின் வரலாறுகளையும், வாழ்க்கை நிலைகளையும் கூட சிங்கள அரசு எங்கள் சமூகத்திற்கு தந்து விட்டிருக்கிறது.

இன்றும் இவ் வன்னி மண்ணில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வெற்றிமனை போன்ற உளவளம் பாதிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு நேரில் சென்று பார்வையிடுவோருக்கு அங்குள்ள பெண்களின் கதைகளை கேட்போருக்கு இது நன்கு புலனாகும்.

இது மட்டுமன்றி இப்போரால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு, சொத்துக்கள் பொருளாதார வளங்களை இழத்தல் இங்குள்ள பெரும்பாலான தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு ஏற்பட்ட அவலம். ஓடஓட விரட்டப்பட்ட மக்களாய், தம் வாழ்விடத்துக்காய் ஏங்கும் மக்களாய், இவர்களது வறுமையின் துயரம் கொடியது. இதனை நேர் கொண்ட பெண்களின் வாழ்வு பல உடல் உள நெருக்கடிகளால் பாதிக்கப்பட்டது.

போருக்குள் வாழ்தல் என்பது இயல்புடைய வாழ்வன்று

அது துன்பம் நிறைந்தது. எந்நேரமும் உயிரிழப்பு பற்றிய பயம்,பதற்றம் நிறைந்தது. ஸ்ரீலங்கா அரசு இயந்திரங்களில் கண்மூடித்தனமான கடல்-வான் தாக்குதல்கள் அவற்றால் ஏற்பட்ட சொத்து இழப்புகள் தமிழர் தாயகப் பகுதியெங்கும் தமிழ்ச் சமூகங்களின் வாழ்வின் இயல்பு நிலையினைப் பாதித்தது.

கரையோரச் சமூகங்களில் கடந்தொழிலுக்குச் சென்ற கணவன் திரும்பி வரும்வரை துணைவியின் தவிப்பும் உயிர் பற்றிய பயமும் நாளாந்த வாழ்வில் ஏற்படும் மிக முக்கிய பிரச்சனையாய் இருந்தது. இவ்வாறு தொழிலுக்குச் சென்ற கணவன் வீடு திரும்பாது சடலமாக வந்ததோ, காணமற்போனதோ கரையோரச்சமூகங்களில் பெண்களின் வாழ்வை நிர்க்கதியாக்கியது. நாள்தோறும் இளம் விதவைகளின் எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டு போகிறது. குடும்பச் சமை ஒருபுறம் கணவன்மாரின் இழப்பு இன்னொரு புறமாக இருக்க உள நெருக்கடிக்குள் பெண்கள் நாளாந்தம் வாழ்ந்தனர்.

திருமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இந்த இழப்புகளும் வன்முறைகளும் கடுமையாக

இடம்பெற்றன. காலத்துக்கு காலம் நடைபெற்ற படுகொலைச் சம்பவங்களால் விதவைகளாக்கப்பட்ட இளம் பெண்கள், தாய்மார் அங்கு சந்தித்து வரும் அவலம் வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாதவை.

தமது கண்ணெதிரே ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் கணவன்மாரை, பிள்ளைகளை மிகக் கொடுமையாக வெட்டிக் கொன்ற சம்பவங்களாற் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு மீளவும் உள்சிகிச்சை அளித்து சீர்படுத்தல் இலேசான விடயமுமல்ல.

அவர்களின் கடந்து போன நாட்களும் அவர்களுக்கு நடந்த சம்பவங்களும் கலப்பமாக மறக்க கூடியனவுமல்ல. அடிக்கடி இராணுவ சுற்றி வளைப்புக்குள்ளாகும் தம்கிராமத்தில் எவ்வாறு இளம் பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பது என்பதே அங்குள்ள தாய்மாருக்கு நாளாந்தம் பிரச்சனையாய் இருந்தது.இங்கு இராணுவத்தால் கைது செய்யப்படுவதும் காணாமற் போதலும் சர்வ சாதாரணம்

தம் குடும்பங்களிலுள்ள ஆண்களை இராணுவத்தின் கொடுமைகளிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக தாம் ஒவ்வொருவருமே இராணுவத்தின் பாலியல் தேவைகளுக்கு பலியான கதையை தென் தமிழ்மீழ்த்தின் தாயொருத்தி மனம் உடைந்து போய் கதறி அழுது கூறியது மறக்கக் கூடிய விடயமல்ல. நெஞ்சுக்குள் அழுத்திய துயரமும் மனவலிமையையும் அந்தத் தாயின் குமுறலில் இருந்து கண்டோம்.

இன்னும் சிறைகளில் கைதிகளாய் வாடிவதைபட்டுக் கொண்டிருக்கும் பெண்களின் கதை நீண்டது. சிங்கள அரசு இயந்திரங்களின் அசமந்தப் போக்கால் விடுதலை கிடைக்காது இருளுக்குள் இருக்கும் அவர்களுக்கு விடிவு எப்போது? சமாதானபேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இவ்வேளையிலும் அவர்களின் உண்ணா விரதத்திற்கான பதிலும் விடுதலை

செய்வதற்கான முயற்சிகளும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இதுவரை இடம்பெறவுமில்லை. சிறையில் வாடும் கணவன்மார் எப்போது விடுதலை பெற்று வருவார்கள் என்ற துணைவிமாரின் துயரமும் முடியவில்லை.

இன்னும் கூறப்போனால் போரும் அதன் தாக்கங்களும் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ பெண்கள் ஒவ்வொருவரின் வாழ்விலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

சிங்கள அரசின் இராணுவ கடற்படைகளால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள் ளாக் கப்பட்ட பெண்களின் கண்ணீரைக் கூட எமது சமூகம் சுமந்து கொண்டன. இத்தாக்கம் பெண்ணுக்கு மிகவும் கொடியது. அவளது கௌரவத்தில், சுயத்தில், விழுந்த அடியாய் இந்த மிருகத்தனமான செயல்கள் அமைந்தன. மன்னாரில், மட்டக்களப்பில் நடந்த சம்பவங்கள் தென்தமிழ்மீழ்த்தில் நடைபெற்றவை தமிழ்மீழ்த்தையே உலுக்கிய நிகழ்வுகள்.

இவ்வாறான போர் நெருக்கடிகளே பெண்கள் வாழ்வில் மிகவும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி நிற்கிறது. சமாதானபேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற சமாதானம் நிலைக்குமா என்ற

கேள்வி தோன்றுகின்ற இக்கணமும் போரால் ஏற்பட்ட இத்தகைய தாக்கங்கள் இன்று அல்லது நாளை நீங்கி விடப்போவதில்லை. இவை நீண்ட காலப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தல் போன்றன. இதனால் ஆறாத காயங்களும் வடுக்களும் பெண்களின் மனநிலையைப் பாதித்து நிற்கின்றது. சிலருக்கு வாய்விட்டுச் சொல்லமுடியாத துயரம். இன்னும் சிலருக்கு ஆறாத வலி இதனால் மோசமாக மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு தற்கொலைச் சம்பவங்களும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன.

தனிமை, குடும்பச்சுமை, வறுமை இவைகளுக்கு மத்தியில் தம் துன்ப துயரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படாத நிலைமையால் பெண்கள் மேன்மேலும் உடைந்து போகின்றனர். அழுத்துகின்ற துயரங்களையும், சுமைகளையும் தங்கள் மனஆழத்துள் புதைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெண்களுக்கு இப்போது மிக முக்கிய தேவையாய் உள்ளது உள ஆற்றுப் படுத்தலே.

இத் தேவையினை அவர்களைச் சந்திக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்ற 'வெற்றிமனை அன்னை இல்லம்' (வன்னியில் இயங்குகின்ற) போன்ற உளவளத்துணைநிலையங்கள் தன்னா

லியன்ற சேவையை அளித்தாலும், இவற்றின் சேவைகள் கிடைக்கப் பெறாத சமூகத்தில் வாழுகின்ற பெண்கள், பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் இன்னும் அப்படியே தான் உள்ளனர்.

அவர்களின் "சுமைகளைக் குறைக்க வலிகளை ஓரளவேனும் குணப்படுத்த நல்ல நட்பைப் பகிர்ந்து கொள்வோம். உளச்சமநிலையற்று இருப்போருக்குக் கூட தேவையான நல்ல மருந்து ஒரு நல்ல நட்பு, நல்ல நண்பர். அதற்காய் இயன்ற வரை ஒரு ஆறுதற்கரம், இனிய வார்த்தை இவற்றோடு அவர்களின் மனக்குமுறுலைக் கேட்பதற்காய் சிறிது நேரம் எமது செவிகளைச் சாய்ப்போம்."

மாஸூபரும் நியாயங்கள்

ஊரில் என்ன விசயங்கள் நடந்தாலும் அது பகவதிமாமியின் செவிகளுக்கு எட்டாமற் போகாது. யார் மூலமாகவாவது அவ்விடயம் எட்டியே தீரும். பகவதி மாமிக்குப் பட்டம் கொடுப்பதாயின் ஊர் விமர்சகர் எனக் கொடுப்பதே பொருத்தமாயிருக்கும். ஊரில் நடப்பவைகளுக்கு அது சம்பந்தமாகச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அல்லது தான் ஊர்வம்பு அலசுபவர்களிடம் புத்திமதி கூறிக்கொள்வார். 'பகவதி மாமி உலக நடப்பு தெரிந்தவ' அவருடன் அலசுபவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள் பகவதிமாமிக்கு தன்னை உணராமலேயே இது குறித்து ஒரு பெருமை.

பகவதி மாமியுடன் ஊர் அலசல் அலசுபவர்களில் முக்கியமானவர் இரத்தினம் அக்கா தான். இருவரும் ஒருவர் வீட்டில் சந்தித்துக் கொண்டால் சொல்லத் தேவையில்லை. இரத்தினம் அக்கா தான் அடிக்கடி பகவதி மாமியின் வீட்டுக்குப் போய்க்கொள்வார். இன்று மாறாக பகவதி மாமி இரத்தினம் அக்கா வீட்டுக்குச் சென்றார்.

பகவதி மாமி வருவதை தூரத்தையே கண்டுவிட்டாள் இரத்தினம் அக்காவின் மகள் சாந்தி. சாந்திக்குப் பகவதிமாமியைப் பிடிப்பதில்லை. ஊர்வம்பு அளக்கும் அவரின் சுபாவம் அவளுக்குச் சினத்தை வரவழைக்கும். தன்னுடைய தாயின் ஊர்வம்பு அளக்கும் சுபாவத்தை மாற்றத் தன் தாயுடன் போராடுபவள் சாந்தி. ஆனால் அவளால் தாயின் சுபாவத்தை மாற்ற

முடிப்பில்லை. தாயின் சுபாவத்தை மாற்ற முடியாது என்று உணர்ந்தபோது அவள் அமைதியாகி விட்டாள்.

“இன்றைக்கு என்ன வம்போ” எண்ணிக்கொண்டாள் சாந்தி. பகவதி மாமியிடம் தான் அகப்படக்கூடாது என்று எண்ணிய சாந்தி ஹோலில் இருந்த மேசையின் முன்னால் புத்தகம் ஒன்றைக்கைகளில் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு படிக்கும் பாவனையில் அமர்ந்தாள்.

பகவதி மாமியை, இரத்தினம் அக்கா வரவேற்று அவருடன் வீட்டு முகப்பில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். என்ன அடிக்கடி வருவாய் வீட்டுப்பக்கம்....

இப்ப ஆளையே தான் வெளிக்கிட்டு மாமி “ஓம் மாமி ஏலாது”.

“வடிவாகச் சாப்பிடு. காமல் சும்மா யென்று திரியாதே”

காணோமே” அது வந்தனான். பகவதி கொஞ்சம் உடம்பு

உடம்பைக் கவனிக் வேலை வேலை

“ஓம் மாமி நீங்கள் சொல்லுறதும் சரிதான். எனக்கு என்றை தம்பியை நினைத்துத்தான் ஒரே கவலை”.

“உனக்கு உன் தம்பியாலை கவலை. எனக்கு என்றை பெட்டையாலை கவலை. வாற கலியாணங்களை தட்டிவிட்டக் கொண்டு ஒவ்வொரு மாப்பிளையிலையும் ஒவ்வொரு குறைகண்டு பிடிக்கிறாள். நான் பேசினால் கலியாணம் கட்டாமல் இருப்பன் என்று சொல்லுகிறாள்”

“மாமி நீங்கள் கவலைப்படாதையுங்கோ நான் அவளுக்குப் புத்தி சொல்லுறன். ஆம்பிளையள் கலியாணம் கட்டாமல் இருக்காலாம். பொம்பிளையளுக்கு கட்டாயம் ஒரு துணைவேண்டும். பொம்பிளையள் தனித்து வாழுகிறது முடிகிற காரியமோ? நாங்கள் எத்தனை நாளுக்குத்தான் துணை இருப்பம்”.

“இரத்தினம் சரியாய் சொன்னாய் நீ தான் அவளின் மனதை புத்திமதி சொல்லி மாற்றவேண்டும்”. சாந்தியின் செவிகளிலும் இச்சம்பாஷணை விழுகிறது.

‘இன்றைக்கு சுய அலசலாக்கும்’ எண்ணிக்கொள்கிறாள் சாந்தி. சாந்திக்கு நன்கு தெரியும் இருவரும் இந்த நிமிடம் ஒரு விடயம் கதைத்தால் அடுத்த கணமே அதனை மறந்து விட்டு தாங்கள் தங்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்குத் தக்கபடி முரணாகக் கதைப்பார்கள். இருவரிடமும் ஆழ்ந்த புரிதல் என்பது இருக்காது.

“இரத்தினம் வாம்”

“அவன் யாணம் வேண்டைப் பிள்ளை வளர்த்துப்போடு விசர்க்கதை

கொஞ்சம். வாழ வேண்டிய வயது. அதோடை அவள் செத்து ஒரு வருஷம் முடிஞ்சது தானே. அவன் மனதை மாற்றிக் கெதியாய் ஒரு கலியாணத்தைக் கட்டிவை. ஒரு ஆம்பிளையாலை எல்லா அலுவல்களையும் பார்க்க முடியுமே? இனி அவளை நினைத்துக் கவலைப்பட்டவுடன் அவள் வந்திடுவாளோ?” பகவதி மாமி நீண்ட அறிவுரை கூறினார்.

உன்ரை தம்பி என்ன

தனக்கு மறுகலிடாமாம் தனக்கு ஆம்பிகள் தானேயாம். தான் வானாம்.” “என்னடி கதைக்கிறான் வயசும்

“இரத்தினம் அக்கா இரத்தினம் அக்கா” யாரோ படலையடியில் கூப்பிட்டார்கள்.

“யாரது.....” இரத்தினம் அக்கா வீட்டு முகப்பில் இருந்து கொண்டே வினாவினார்.

“நான் தான் தங்கம்மா நாய் கட்டிக் கிடக்கோ”

“ஓம்ஓம் நாய் கட்டிக்கிடக்குது. நீ பயப்பிடாமல் வா தங்கம்மா.”

“பகவதி மாமி உங்கை இருக்கிறாவே” கேட்டுக் கொண்டே

தங்கம்மா வர “ஓமோம் இருக்கிறா நீ வா” இரத்தினம் அக்கா தங்கம்மாவை வரவேற்றாள்.

“பகவதி மாமி உங்களிட்டை போனன். உங்கடை பெட்டை இஞ்சை போட்டதாகச் சொன்னாள். பின்னை இஞ்சை வந்தன்” சொல்லிக் கொண்டே முகப்பில் அமர்ந்தார் தங்கம்மா.

“அப்ப இரண்டுபேரும் கதைத்துக்கொண்டு இருங்கோ. நான் சங்கக்கடைக்குப்போய் மண்ணெண்ணெய் வாங்கி வாறன்.”

“ஓமோம் நீ உன்னை வேலையப் பார் இரத்தினம்” பகவதிமாமி.

இரத்தினம் மண் எடுத்துக் கொ போய் விட்டார்.

“பகவதி தெரியுமீ” தங்க யை ஆரம்பித் “என்ன, என்ன

ண்ணெய்க் காண ண்டு சங்கக் கடைக்கு

உனக்கு ஒருவிஷயம் ம்மா தன் சம்பாஷணை தார்.

விஷயம்.”

“ராஜேஸ் கலியாணம் கட்டிப்போட்டாளாம்.”

“எந்த ராஜேசடி.”

“உவர் தான் பேரம்பலத்தின்ரை இரண்டாவது பெட்டை. செத்துப் போன முருகானந்தனின் மனிசி.”

“என்ன புருஷன் செத்து ஒருவருடம் இப்பதானே முடிஞ்சது. அதுக்கிடையிலையோ? அவனைப்பற்றி கொஞ்சமும் இவளுக்கு நினைவு கிடையாதோவாம்”.

“அதுதானே மாமி. அதோடை அவளுக்கு சாதகபலனும் அப்பிடித்தாளாம். இளம் வயதிலை வாழ்வு இழக்க வேண்டி வருமாம். உத்தியோகம் பார்க்கிறாள் தானே. சொத்தும் இருக்குது. ஒரு பெட்டைப் பிள்ளை தானே. அதை வளர்த்துக் கொண்டு அந்தப் பிள்ளையின்ரை ஆறுதலிலை இருக்க வேண்டியது தானே.”

“ஓமடி தங்கம் தாயும் தகப்பனும் இப்ப துணைக்கு இருக்கினம்

தானே. பின்னுக்கு பிள்ளை வளர்ந்திட்டால் பிறகென்ன”

“ஓம் மாமி அவளுக்கு அவ்வளவு அவசரமோ, தனித்து தான் வாழ முடியாதாம். தனக்கு ஒரு துணை தேவையாம். ராஜேஸ் யாருக்கோ சொன்னாளாம்.”

கலியாணம் செய்யாமலேயே எத்தனை பெட்டைகள் தனித்து வாழுகளாம் இவள் கலியாணம் செய்து கொஞ்சக் காலமாவது வாழ்ந்திட்டாள் தானே. அதுவே காணும் தானே பகவதி மாமி தன் இறுதித் தீர்ப்பைக் கூறினாள்.

இவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சாந்திக்கு அழவேண்டும் போல இருந்தது. இந்த சமுதாயத்தில் யாரிடம் போய் நீதி கேட்பது? தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொள்கிறாள்.

வனஜா-நடராஜா

ஐ. நா. வின் மகளிர் மேம்பாட்டு திட்டங்களிலிருந்து

1957இல் பெண்களின் தேசிய இனத்தை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமை தொடர்பான முடிவுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் ஒருபெண்ணுக்குத் தன் கணவனின் முடிவுகளில் தங்கியிராது தான் இந்நாட்டுப் பிரஜையாக இருப்பது என்ற தீர்மானத்தை எடுக்கும் உரிமை தரப்பட்டது.

சமுவுள்ள இருளை தன் கூரால் சுட்டெரித்து வெளிச்சத்தைத் தருவனவே விளக்குகள். இவை உன்னதமானவை என்பதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் இவை இருக்கும் ஸ்தானங்கள் தான் இவற்றின் மேன்மையை, பயனை நிர்ணயிக்கிறது. இதனால் தான் சமுதாயத்தின் அதி உன்னதமான பயன்தரு நிலையில் இருப்பவர்களை குன்றின் மீது விளக்காக இருப்போர் என்று குறிப்பிடுகின்றோம். எனினும்

விளக்குகள் சூடக்கினுள்ளா ?

சமுதாயத்தில் எத்தனை பேர்களால் இந்நிலையை அடைய முடிகின்றது.

குறிப்பாகப் பெண்களை எடுத்துக் கொண்டோமானால் தமது ஆற்றல்களின் முழு வீச்சையும் பயன்படுத்தி சமுதாயத்தின் உச்சநிலையை அடைந்தவர்கள் மிகமிகச் சிலரே. இன்று வளர்ந்துவரும் விஞ்ஞான உலகில் கணிதம், கணணி, கலை, விளையாட்டு, அறிவியல் என்று பெண்கள் ஈடுபடாத துறைகளேகிடையாது. ஆனால் எத்தனை பேரால் தமது முத்திரையைப் பதிக்க முடிகின்றது. சனத்தொகையில் ஆண்களை விட பெண்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் காணப்பட்ட போதிலும் முன்னேற்றத்திலுள்ள இந்த

செ
ம்
ப
ரு
கு

மந்தப்போக்கு பெண் சமுதாயம் இன்னும் முற்றாக விழிப்புணர்வு பெறவில்லை என்பதைக் காட்டும் ஒரு சான்றாகவே அமைகின்றது. இந்தவிழிப்புணர்வு, எம் மத்தியில் நிலவும் பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும்போது ஏற்பட்டு விடும் என்பது எனது நம்பிக்கை. இந்தக் கட்டுரையில் இன்றைய சமுதாயப் பெண்களின் ஆற்றல்களை முடக்கிப்போடும் முக்கிய பிரச்சனைகளை ஆராய் வோம்.

இவற்றின் தீர்வுகள் குடத்திலுள்ள பலவிளக்குகளைவெளிக் கொணரும் என்பதில் எனக்கு எவ்வித ஐயமுமில்லை.

தன்னை யறிதல் என்பது ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாததாகும். "Try to Know your self" என்றார் தத்து வஞானி அரிஸ்டோட்டில் "தன்னை யறிந்தால் தனக்கொரு கேடில்லை" என்றார் திருமூலர். இன்றைய எமது சமுதாயத்தில் தன்நிலை உணராமல் காலங்காலமாக நிலவி வரும் சில கட்டுப்பாட்டித் தனமான கருத்துக்களிற்கு தலையாட்டும் எத்தனையோ பெண்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். உடற்கூற்றியலிலுள்ள சில இயற்கையின் இயல்புகளை இவர்கள் பெண்கள் ஆண்களைவிடப்பலவீனமானவர்கள் என்ற தமது கண் மூடித்தனமான கருத்துக்குச் சான்றாகக் கொண்டுள்ளனர். இதனால் பெண்

சமத்துவக் கொள்கைகளை இவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இது இவர்களின் அறியாமையைத் தவிர வேறொன்றில்லை என்பேன். உடற்கூற்றியலில் நிச்சயம் ஆணிற்குப் பெண் சமமில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் தாய்மை என்ற நிலையை அடையும் வாய்ப்புப் பெற்றதால் பெண்கள் ஒருபடி மேல்தான். சமத்துவம் என்பது கல்வி, தொழில், அரசியல் போன்ற துறைகளில் ஆணிற்குப் பெண் பாகுபாடு அற்றநிலை வகிப்பது. அறிவும் தன்னம்பிக்கையும்விடாமுயற்சியுமே மூலதனமாகக் கொண்ட மேற்படி துறைகளிற்கும் தங்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாகக் கருத பெண் சமுதாயத்திலுள்ளவர்களே தயாராக இருக்க வேண்டும். சுயமாகச் சிந்திக்க, சுயமாகச் செயற்பட பெண்கள் முன்வர வேண்டும். மாதவிடாய் என்பதைக்கூட தங்களின் இயலாமை என கருதும் பெண்களும் இருக்கிறார்கள். இது ஒரு இயற்கையின் நியதி பலவீனமல்ல என்பதை இவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கருத்தரிக்கும் தன்மை கொண்டதால் அவலப்பட்டு விடுவாள் என்ற ரீதியில் பெண்களின் வெளியுலக சுதந்திர பிரதேசத்திற்குத் தடை போடும் முட்டாள்தனமான செயலிற்கு பெண்களே உடந்தைகளாக இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ளும் தைரியமும் பெண்மையின் உண்மை தன்மையைப் பற்றிய புரிந்துணர்வும் உள்ளபெண் நிச்சயமாக அவலப்படுத்தப்படமாட்டாள். அரைகுறை ஆடைகளின் அணிவகுப்பையும் சில ஆபாச ஆசைகளிற்கு அங்கீகாரமும் பெண் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் கேட்கப்படும் சில மேலைநாட்டுக்

கலாச்சாரத்தை என்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பெண்மை புனிதமானது. அந்தப் புனிதத்தை புதைந்து போகவிடாமல் புதிய பாதையில் வீறநடை போட வேண்டும். அர்த்தமற்ற கட்டுப்பாட்டித்தனங்கள் தான் தூக்கியெறியப்பட வேண்டுமே தவிர அவசியமான கட்டுப்பாடுகளில்ல.

அடுத்து; எங்களால் முடியுமா? என்ற கேள்வியின் கீழ் தான் பலபேர் வாசம் செய்கிறார்கள். உங்களை நீங்களே நம்ப மறுத்தால், நிச்சயம் சமுதாயத்தில் யார்தான் உங்களை நம்ப போகிறார்கள். 'உன்னை நீ நம்பு உலகம் உன் பின்னால் எழுந்து நில்லுங்கள் இமயம் என்ன விண் கூட எட்டும் தொலைவில்'

சரி; முன்னேற்றம் பற்றிய தெளிவான சிந்தனையைக் கொண்டு இருக்கும் பெண்கள் எல்லோராலும் முன்னேறிவிட முடிகிறதா? இவ்வாறான பெண்கள் சூழ்நிலைகளின் பாதிப்புகளால் சிறைகளில் சிக்கித் தவிக்கும்

சிறைப் பறவைகள் என்றுதான் கூறவேண்டும். சூழ்நிலை யென்பது பொதுவாகச் சம்பந்தப் பட்டவரின் அகச் சூழ்நிலையாகவோ (மனமோ) அன்றி உடலோ) அல்லது அவரைச் சூழ்ந்துள்ள புறச் சூழலாகவோ இருக்கலாம். இந்தச் சூழ்நிலைகளில் ஏற்படும் பிரச்சனைகள் அநேக பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு எதிரியாக இருக்கின்றது. முதலில் புறச் சூழலில் ஏற்படும் பாதிப்புகளைப் பற்றி பார்ப்போமானால் வறுமை, வசதியின்மை, புரிந்துணர்வற்ற அல்லது வேதனையைப் விரக்தியையும் அளிக்கும் சுற்றத்தார்கள், இயற்கை அனர்த்தம், நாட்டுப் பிரச்சனைகள் என்று அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனைகளால் எம் முன்னேற்றம் தடைப்படுவதை அனுமதிக்கலாமா? தடைகள் தாண்டப்பட வேண்டியவையே அன்றி தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையல்ல.

பொதுவாகப் பிரச்சனைகள் தீர்வுகாணப்படவேண்டியவை. ஆனால் எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் எம்மால் தீர்வு காண முடியாது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று. தீர்வுகாண, பிரச்சனைகளின் தன்மையை அலசி ஆராய வேண்டும். பின் அந்தத் தீர்வுகள் செயல் வடிவம் பெறும் போது உங்கள் முன்னேற்றப் பாதையின் தடைகள் தானாகநீங்கும். உதாரணமாக வறுமை காரணமாகப் படிக்க முடியவில்லை என்ற பிரச்சனைக்கு வறுமையைக் காரணம் காட்டிக்கொண்டு நில்லாமல் படிக்கும் நேரம் போக ஏனைய நேரங்களில் பணம் சம்பாதிக்கும் நல்லவழிகளை தேர்ந்தெடுத்து முன்னேறலாம். சொல்வது சலபம் செய்வது கடினம் என்று தானே சொல்லப் போகிறீர்கள்? வேலை செய்து கொண்டு படிப்பதென்பது இலேசான காரியமல்ல. ஆனால் இதுவே விதியென்று எண்ணியிருந்து விடாமல் விதியை மாற்ற நீங்கள் எதிர்நீச்சல்

“

குன்றின் மேல் ஏறிவிட்ட ஒருவரை எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அந்தக் குன்றின் மீது ஏறும்போது அவருக்கு ஏற்பட்ட சறுக்கல்கள், காயங்கள், அடிகள் இதனை எத்தனை பேர் அறிவார்கள்? மனந்தளராதீர்கள். ஒவ்வொரு வெற்றி பெற்ற மனிதனினதும் ஆரம்ப அத்தியாயம் கண்ணீரில் தான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதேபோலத்தான் மற்றப் பிரச்சனைகளும் உங்கள் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகள் உங்கள் கைகளில்.

”

போட்டே ஆக வேண்டும். இதுவெறும் கற்பனையல்ல. ஏழ்மையில் உழன்று கொண்டிருந்த போதும் கிடுகு பின்னி, பாய் இழைத்து, மா இடித்து, பலகாரம் விற்று, இப்படி எத்தனை வழிகளில் பணம் சேர்த்து படித்து நல்ல நிலைக்கு வந்தவர்கள் எம்மத்தியில் இல்லையா? குன்றின் மேல் ஏறிவிட்ட ஒருவரை எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அந்தக் குன்றின் மீது ஏறும்போது அவருக்கு ஏற்பட்ட சறுக்கல்கள், காயங்கள், அடிகள் இதனை எத்தனை பேர் அறிவார்கள்? மனந்தளராதீர்கள். ஒவ்வொரு வெற்றி பெற்ற மனிதனினதும் ஆரம்ப அத்தியாயம் கண்ணீரில் தான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதே போலத்தான் மற்றப் பிரச்சனைகளும். உங்கள் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகள் உங்கள் கைகளில்.

இதே போல எம்மால் தீர்வு காண முடியாத பிரச்சனைகள் உதாரணமாக இயற்கை அனர்த்தங்கள், திடீர் நாட்டுக்

குழப்பங்கள், என்பவை நம் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைதான் ஆனால் அவற்றினைப் நினைவுகளில் உழன்று கொண்டிருக்காமல் அதற்கான மாற்று வழிகளில் ஈடுபடலாம். திடீரென வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படும் அபாயம், குண்டு வீச்சு விமானங்களின் அச்சுறுத்தல்கள் இவற்றை எம்மால் தடுக்க முடியாது ஆனால் தவிர்க்க முயலலாம் இல்லையா? பதுங்குகுழிகளில் இருந்து படித்து பல்கலைக்கழகம் புகுந்த சாதனையாளர்களும் எம்மத்தியில் இருக்கத் தானே செய்கிறார்கள். தலையில் குண்டு வீழ்ந்து இறந்த மாணவர்களை நான் மறந்து விடவில்லை. இதற்கு என் பதில்எல்லாம் நம் கையில் இல்லையென்பதே கடைசி மூச்சு வரையும் இலட்சியத்தை நினைவிலிருத்திக் கொண்டால் மேற்படி பிரச்சனையைத் தவிர்க்கலாம்.

இவ்வாறான புறச்சூழல் போலவே அகச்சூழலும் வெற்றிப்பாதையில் தடையாக அமைகின்றது. அதில்

பிரதான காரணம் மனஅழுத்தம். புறக்காரணங்களாலோ அல்லது அகக்காரணங்களாலோ இது ஏற்படலாம். விபத்துக்கள், ஏமாற்றங்கள் என்பதைதான் மனஅழுத்தத்திற்கு பிரதான காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் ஒவ்வொருமனிதனதும் வாழ்க்கையிலும் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் இவற்றால் எமது முன்னேற்றங்கள் விழுங்கப்படுவதை அனுமதிக்கக்கூடாது. முடிந்துபோன நேற்றுகளுக்காக முகங்கொடுக்க வேண்டிய நாள்களைப் பாழாக்கிக்கொள்ளாதீர்கள். இப்படியாகிவிட்டதே என்று தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் ஆகப்போவதென்ன? இதற்குத்தான் எதையும் தாங்கும் இதயம் தேவை என்பார்கள். மனதில் சகிப்புத்தன்மையை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். நடந்தவை நடந்தவைகளாக இருக்க வேண்டும். பட்டவை பாடங்களாக இருக்கட்டும். பயணிக்க வேண்டிய பாதை இன்னுமிருக்கிறது. பார்த்து நடவுங்கள். முந்திய சோதனைகளும் சாதனைகளின் படிக்களை.

சிலபேரின் வாழ்க்கையில் நோயோ அல்லது விபத்தோ அவர்களின் முழு உடலையும், அல்லது பகுதியையோ பாதித்து விடுகின்றது. இவ்வாறான பாதிப்பின் பின் பெரும்பாலானோர் நடைப் பிணமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். எஞ்சிய வாழ்வை எப்படிக்கழிக்கப் போகின்றோம். என்ற பயமும், இனி எம்மால் யாருக்கு என்ன பிரயோசனம் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையும் இவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக அமைந்து விடுகின்றது. ஏற்பட்ட இழப்பைத்தாங்கி சரியான பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்து தளராத

முயற்சியில் இறங்கினால் நிச்சயம் இவர்களும் சாதனையாளர்களாக மிளிர் முடியும். இவர்கள் தமக்கேற்பட்ட இழப்பின் தன்மைக்கு ஏற்ப தமது முன்னேற்றப் பாதையைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். மனமுண்டானால் இடமுண்டு.

அடுத்து திருமணம் முன்னேற்றத்தின் தடையா? இல்லவேயில்லைத்தான் ஆனால் பலரின்முன்னேற்றத்திற்கு திருமணம் காரணமாக ஏற்படும் தெளிவற்ற மனப்போக்கு தடையாக இருக்கிறது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இந்த நிலைக்கு பெண்கள் மட்டுமன்றி ஆண்களும் ஏன் இந்த சமுதாயம் கூட ஒரு காரணம் தான் நன்றாகப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெண்ணோ, அல்லது திறமைசாலியான வேலைக்குப் போகும் ஒரு பெண்ணோ, அல்லது திருமணமான பின்பு இனி எங்களால் முடியாது என்று தங்களது துறைகளை உதறித்

தள்ளுவதுடன் நின்று விடாது. பெண்களாகப் பிறந்தால் திருமணம் செய்து குழந்தைகளைப்பெற்று வளர்ப்பதே தலையாய கடமை. இது போதும் தானே என்று தாங்களைத் தாங்களே சமாதானம் செய்து கொள்கிறார்கள். திருமணம் செய்து குழந்தைகளைப் பெற்று சமுதாயத்திற்கு நல்ல பிரஜைகளை வளர்த்துத் தருவது ஒரு சிறப்பான பணி. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதற்காக உங்கள் ஆற்றல்களை முடக்கிப் போடுவது எந்த விதத்தில் நியாயம்? உங்களை ஆளாக்கிய இந்த சமூகத்திற்கு உங்கள் ஆற்றல்கள் பயன்பட வேண்டாமா? திறமைமிக்க ஒரு ஆசிரியை திருமணம் காரணமாக வேலையை விட்டு விட்டால் எதிர்காலத்தில் எத்தனை அறிவாளிகளின் உருவாக்கத்தை இது பாதிக்கும். நல்ல நிர்வாகத் திறமைமிக்க பெண் தனது பதவியை உதறித்தள்ளி விட்டால் அந்த துறை மட்டுமன்றி நாடும் கூடப் பாதிப்படையலாம். இல்லையா? வாழ்ந்தால் அந்த வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தம் இருக்க வேண்டும் பிறந்த பிறப்பிற்கு ஒரு பயனை அடைய வேண்டும். திறமையும் கல்வியறிவும் கொண்ட பெண்களில் பலரே இவ்வாறான அசட்டுத்தனமான முடிவை எடுக்கலாமா? குடும்பத்தை நிர்வகிப்பதுடன் முன்னேறுவது என்பது கடினமில்லையா? என்கிறீர்கள். இப்படித்தானே? நிச்சயமாக அதில் சந்தேகம் ஒன்றுமில்லை. இங்கும் எழும் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வைநீங்கள் உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். நீங்கள் உருவாக்கும் நல்ல பிரஜைகள் நாளை நான் இன்னாரின் பிள்ளையென்று மார்தட்ட வேண்டாமா?

இது ஒரு வகை யென்றால் கணவனால் கட்டுப் படுத்தப்படும். பெண்கள் இன் னொரு வகை. முன்னேற்றத் திறமை, வசதி, விருப்பம், எல்லாம் இருந்தும், “நீ படித்து என்னத் தைக் கிழிக் கப் போகிறாய்” அல்லது “வேலைக்குப் போய் என்ன சாதிக்கப் போகிறாய்” என்றுசீறும் ஆண்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இங்கே பெண்களின் மன உணர்விற்கு மதிப்பு அளிப்பதில்லை. பெண் தனக்கு அடிபணிந்து நடக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கி றார்கள். இவர்களின் இவ்வாறான மனப் போக்கிற்கு பெரும்பாலும் சந்தேகம். எங்கே தன்னைவிடத் தன்துணைவி உயர்ந்த இடத்தை அடைந்தால் தன்னை மதிக்க மாட்டாளோ. என்ற வீண் வீராப்பு, இவள் வீட்டில் இல்லாமல் வெளியே திரிந்தால் எங்கே தனது சுற்றத்தார்கள் தனது ஆளுமையை இழிவாகப் பேச வான்களோ, என்ற பயம் தான் காரணம். இதற்கு நல்ல புரிந்து ணர்வு இன்மையும் தெளிவற்ற மனமுமே காரணம். அவர்கள் துணையைப் பற்றி நன்றாக அறிந்து கொண்டால் சந்தேகம் என்பதற்கே இடமில்லை. தகுதி கூடிவிட்டால் மதிக்கமாட்டாள் என்பது தேவையற்ற கற்பனை. குடும்ப வாழ்க்கை மனங்களின்

தகுதிகளிலேயே கட்டியெழுப் பப்படுகின்றதேயன்றி பதவியின் நிலைகளில்லை. ஒவ்வொரு வரும் மற்றவரை அன்புடன் மதித்தால் நிச்சயம் பதவி குறுக்கே வராது. துணைவியின் நியாயமான மன உணர்வுகளை மதிப்பவனுக்கு சமுதாயம் தன்னைப் பற்றி வீண்வம்பு பேசுவதில் அக்கறை யிராது.

இவ்வாறாக ஆண்கள் ஒன்றும்பட்டும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெண்களிற்கும் கல்வி யில், தொழிலில் ஆர்வம், விருப்பு எல்லாம் உண்டு. திருமணம் என்ற பந்தத்தின் பெயரில் இதைப்பறிப்பது சரியா? உங்கள் துணைவியின் அதிசிறந்த முன்னேற்ற நிலை உங்களுக்கும் பெருமைதரக் கூடிய ஒன்றுதானே. சரி இவ்வளவு நேரமும் பெண்களின் பிரச்சனை பற்றி ஆராய்ந்து எல்லாப் பிரச்சனை களையும் தீர்வுகளையும் நன்கு புரிந்து, பெண்களுக்கும் தடையொன்று உண்டு என்று என்கிறீர்களா? அது தான் தயக்கம். யாருமே செய்யாததை நான் செய்தால் மற்றவர்கள் என்ன சொல்வான்களோ என்ற தயக்கம் தான் சமுதாய நீதிகளுக்கு கட்டுப்பட்டு வாழ்வது தவறில்லை. ஆனால் அர்த்தமற்ற முகமூடிச் சம்பிரதாயங் களிற்குக் கட்டுப்பாடா தீர்கள். உங்கள் மனச்சாட்சிக்கு

விரோதமில்லாமல் சமுதாயத் தைக் கெடுக்காது உங்கள் முன்னேற்றப்பாதையில் தொடர்ந்து ஈடுபடுங்கள். இதை எழுதும் போது ஒரு பெண்ணை ரூபகம் வருகிறது. உங்களில் பலரும் அவரை அறிந்திருக்கலாம். சைக்கிளில் முன்னும் பின்னுமாக வாழைக் குலைகளைக் கட்டியபடி சந்தைக்கு விரையும் அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கும்போது எனக்கு அந்தத் துணிவை வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அள்ளிச் செருகிய புடைவையும் வீறுடன் சைக்கிள் மிதிக்கும் தோறணையும் பெண்ணினத்தையே நெஞ்சை நிமிர்த்தி நடக்க வைக்கிறது. தனது குடும்பத்தை நிர்வகிக்க யாருடைய தயவுமின்றி தன்னையே நம்பும் அந்தப் பெண்ணை ஏன் நீங்களும் பின்பற்றக் கூடாது.

சமூகத்தின் அர்த்தமற்ற கேலிப் பேச்சுக்களிற்கு செவி கொடாதீர்கள். எதிலுமே புதுமை என்று ஒன்று வரும்போது எதிர்ப்பு கிளம்பத்தான் செய்யும். ஆனால், புதுமைகள் புக வேண்டியது முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமல்லவா? இந்தப் புதுமைகள் பழகிவிடும் போது நீங்கள் சாதனை படைத்த பிறகு உங்களைக் கேலி பேசிய சமூகம் உங்கள் கண்களிற்குப் புலப்படாது. எனவே தயக்கத்தை

விட்டெறியுங்கள். கிளம்புங்கள் புதிய பாதையில். அதோ! வெற்றி மகுடம் உங்கள் சிரசிற்காய் காத்திருக்கிறது. வரலாறு தன்னில் உங்களைப் பதிக்க ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. விளக்குகளே! இனியும் குடத்தில் உறங்க உத்தேசமா?

XXXX

1993 வியட்நாமில்
நடைபெற்ற மனித
உரிமைகள் மாநாடு
பெண்களுக்கெதிரான
வன்முறைகளையும்
ஏனைய பெண்
உரிமை
அம்சங்களையும்
ஐ.நா. பிரதானச் சபை
பெண்களுக்கெதிரான
வன்முறைகளை
அகற்றுவது
தொடர்பான
பிரகடனத்தை
ஏற்றுக்கொள்கிறது.

பொருளாதாரத்தடை பிரயோகிக்கப்பட்டு, “ஜெயசிக்ரூ” எனும் கொடிய இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்றை அரசு படகள் மேற்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் -

வன்னி மக்களின் வாழ்வை, அவலத்தை, தாங்க முடியாத துயரத்தை வெளியுலகுக்கு எடுத்துச் சென்ற கதை இது. எட்டு வருடங்களாக கூடி வாழ்ந்த துணைவி மருந்தின்றி, உணவின்றி கண்ணெதிரே சாவதையும், கணவன் அழுவதற்கு நேரமின்றி ஓடுபவனாகவும் கதையில் படிக்க நேர்கையில் மனம் துடித்து துவண்டு போகிறது. செத்துப்போகின்ற அந்த துணைவியில் ஏற்படும் பரிவை விடவும், அழநேரமின்றித் தவிக்கும் கணவனுக்காக மனம் சோர்ந்து அழுகிறது.

‘அடிவயிற்றிலிருந்து விம்மல் வெடித்துக் கிளம்பி கண்களில் நீராய்த் திரள்’ வது அவனுக்கு மட்டுமல்ல எங்களுக்கும் தான். போரின் அவலத்தை மிகவும் துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டும் இக்கதை எம்மண்ணின் அவலத்தையும் பதிவு செய்திருக்கிறது.

‘நாளைய செய்தி’ எனும் கதை வியட்நாமிய விடுதலைப்போரை மையமாக வைத்து எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. ‘சுயம்’ எனும் சிறுகதை மரணப்படுக்கையில் கிடக்கும் ஒரு வயோதிபரை மையப்படுத்தியது. துணைவியுடன், பிள்ளைகளுடன், பேரப்பிள்ளைகளுடன் அன்பு காட்டாமல் வாழ்ந்தவர். மரணம் நெருங்கும் கணத்தில் மனம் திருந்தி, மன்னிப்பு கேட்க ஏங்குகிறார். மரண அவஸ்தையைக் கடந்து உயிர்தப்பியதும், மீண்டும் தன் சிடுமுஞ்சிக் குணத்தையே காட்டுகிறார் என்பதாக கதை அமைகிறது. ‘பாதணி’

எனும் சிறுகதை செருப்புத் தைக்கும் கூலித் தொழிலாளி ஒருவரைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. தெருவோரத்து மரநிழலில் அமர்ந்து தொழிலாற்றும் இவளின் மன உணர்வுகளை கூறுகிறது. மாலையில் இவன் தொழில் முடித்து எழும்போது தான் கதையின் தலைப்பு அழுத்தம் பெறுகிறது. பல செருப்புகளை விடும் விதமாக கதைக்கும் அவனுக்கு கால்கள் மிதிவெடியினால் இழக்கப்பட்டுவிட்டன என்பது வேதனைக்குரிய உண்மை. கதையின் முடிவு வரை நல்ல முறையில் கதை நகர்த்தப்பட்டுள்ளது.

உறவுகளிடமிருந்து பிரித்து தனித்து வாழும் பெண் ஒருவரின் துயரச் சுமைகளை உணர்த்தும் ‘பாதை’ எனும் சிறுகதை, ‘உன்னுடைய சுமைகளை தன்னுடைய சுமைகளாகச் சுமக்கக்கூடிய பெடியன்’ என்று மாமா அறிமுகப்படுத்த - அந்தப் பகிர்வின் அவசியம் கருதி திருமணத்துக்கு சம்மதிக்கும் முப்பத்திராஜு வயதான அவள் தன் திருமணத்துக்காக தானே ஓடும் ஓட்டம் - இந்த ஓட்டத்தைப் பார்க்கும் உறவினர் யாரோ இவளைத் தவறாகக் கூற, அதையே நம்பி - அவளை மணம் முடிக்க மாப்பிள்ளை மறுக்கிறார். இந்த நிலையில், பல கதைகளிலும், சினிமாவிலும் வருவதுபோல இந்தப் பெண் தற்கொலை செய்யவுமில்லை. புத்திபேதலித்துப் போகவுமில்லை.

தனக்கு ஏற்படும் தோல்வியை மிக இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்கிறாள். இது தாமரைச்செல்வி அவர்களின் எழுத்துலக அனுபவத்தின் முத்திரை என்றே கூறவேண்டும்.

பரஸ்பர புரிந்துணர்வு இல்லாத கணவன் - துணைவியிடையே ஏற்படும் மன முரண்கள் பற்றியதான கதை 'உறவு' ஆயிரம் முரண்கள் இருந்தாலும் ஒருவருக்கு துன்பமேற்படுகையில் மற்றவர் துடிக்கும் துடிப்புதான் உறவுக்கு ஆதாரமானது என உணர்த்தும் கதை இது.

அக்கா எனும் சிறுகதை பொறுப்பற்ற தந்தையால் பெண்பிள்ளை புத்திபேதலித்துப்போவதை சுட்டி நிற்கிறது.

'சிறைநிழல்', 'முற்றுக்கை' ஆகிய கதைகள் அப்பாவிகளான இளைஞர்கள் அரசு படைகளால் கைது செய்யபடுவதையும், வதைமுகாம்களில் அவலம் சுமப்பதையும் கூறுகின்றன. இரண்டு தலைமுறைகளுக்கிடையேயான சிந்தனை மாற்றத்தை வெளிக்காட்டும் சிறுகதையாக 'ஊர்வலம்' அரசியல் ஆதாயம் தேடிய ஒருகாலத் தலைவர்களையும், அவர்களின் பேச்சால் உணர்ச்சிவயப்பட்டு தம்மையும், குடும்பத்தையும் சீரழித்துக் கொண்டது ஒரு தலைமுறை, பிந்திய தலைமுறை உணர்ச்சி வயப்படாது சிந்தித்து செயலாற்றுவது, சொல்லைவிடச் செயலைப் பெரிதென நினைக்கிறது. இரண்டு தலைமுறைகளையும் சிறந்த முறையில் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார் தாமரைச்செல்வி அவர்கள். வயலில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு விதைத்து, அறுவடையாக்கிய நெல் மூட்டை மூட்டையாக சந்தைப்படுத்த வாய்ப்பின்றி

தேங்கிக் கிடக்கும் நிலையிலும், பருவமழை பெய்யும்போது மீண்டும் மனம் தளராது நெல் விதைக்க முனையும் ஒரு விவசாயின். கதை 'ஓட்டம்', 'அடையாளம்' தொகுதியின் இறுதிக்கதை. எமது மண்ணின் இன்னொரு அவலமான 'காணாமற் போனோர்' பற்றியது. எனும்புத்துண்டுகளை அடையாளம் காண வரும் பெண்களின் அவலம் க்மந்த வாழ்வை உணர்த்துகிறது.

அநேகமான சிறுகதைகளின் களம் பரந்தன் சந்திக்கும், கந்தபரத்துக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியே. அவரே முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரே பின்னணியில் கதைகள் அமைந்திருப்பதால் சலிப்புடலாம் என்று. ஆனால் சலிப்புக்கு இடமின்றி கதைகள் நகர்கின்றன. பாத்திரங்கள் எம்மைவிட்டு அந்நியப்படாமல் எம்மோடு இணைந்து நிற்பவை என்பதால் சலிப்புக்கு இடமே இல்லை. கதைகள் எந்தவிதமான ஆர்ப்பாட்டமுமில்லாது அமைதியாக ஆனால் ஆழமாக மனதை தொடுகின்றன.

எமது மண்ணில் நிகழும் பல பிரச்சினைகள் ஒரு காலப் பதிவாய் தாமரைச்செல்வி அவர்களால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எமது நாணய சந்ததிக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் வெளி உலகத்துக்கு எமது வாழ்வையும், தேவையையும் உணர்த்துவதாகவும் அமையும் இச்சிறுகதைத்தொகுதி என்பதில் ஐயமில்லை.

தேஜ்ஜோகு போகக் கும்...

கணவுகளில் காலங்கழிக்கும்

என்னினிய தோழியி!
 கணவுகளைக் கலைத்து விவளிய வர.
 கணவுகள் உன்னைக்
 கரையற்றாது தோழி.
 கைகட்டி
 வாய்பொத்தி
 கதையற்றதத் தலைகைத்து
 நீயிருந்த காலங்கள்
 நீறாகப் போகட்டும்.

சீர் கொடுத்த
 சீரழிந்து
 தனித்தன்மை தகையழிந்து
 நிறம்மாறி நீயிருந்த காவங்கள்
 நேற்றிராடு தொலையட்டும்.
 அடுப்பங்கரையினிலே
 அனலொடு நீ வெந்து
 உணவாகும் காவங்கள்
 உருக்குலைந்து போகட்டும்.
 தீவாக நீயிருந்து
 திரைபோட்டு உணை மறைத்து
 சுதந்திரம் இதுவென்று
 சுற்றறிக்கை விடாதே.
 வாய்ப்பேச்சில் சுதந்திரம்
 வாராது தோழி!
 வல்லகாமையே நீ பெருக்கு
 வளமொடு வாழ்வதற்கு
 நேற்றிராடு போகட்டும் - உணை
 நிறம் மாற்றும் சட்டங்கள்.

- நா. மைதிலி -

ஆணாதிக்க முக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம்
 என்பது, ஆண்களுக்கு எதிரான போராட்டம்
 அல்ல. இது ஆணாதிக்க அறியாமைக்கு எதிரான
 கருத்துப்போராட்டம் ஆகும்.

- தமிழீழ தேசியத்தலைவர் --

சமூக

வேலிகள்

சமூகக் கட்டுமானங்கள் பெண்ணின் வாழ்வில் பல்வேறு வடிவங்களிலும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. குடும்பம் தொழில் நிறுவனங்கள் பல்வேறு சமூக விழாக்கள் என்பவற்றில் இதன் தாக்கம் தீவிரமாகிறது. இவ்வாறாக பெண்ணின் மனநிலையையும் வாழ்வையும் சமூகம்..... தனது பாரம்பரிய கொள்கைகள் மூலம் ஒடுக்கிவிடுகின்றது. தொடு உணர்வு தெரிந்தவுடன் ஓட்டிற்குள்

ஒடுங்கும் நத்தை போல தனக்குள்ளேயே முடங்க செய்வதன் மூலம் ஒடுக்குமுறை எனும் சாகசத்தை சாதூரியமாக நிகழ்த்தி விடுகிறது.

பொதுவாக பெண்பிள்ளை ஒரு குடும்பத்தில் சிறுவயது முதல் வீட்டு வேலை குடும்ப பராமரிப்பு, குழந்தை வளர்ப்பு, உணவு தயாரித்தல் போன்ற காரியங்களிலேயே வளர்க்கப்படுகிறாள். அடுத்து அவளது அன்றாட செயற்பாடுகளும் ஒரு வட்டத்துக்குள்ளேயே வரையறுக்கப்படுகிறது. பெண்பிள்ளை இப்படித்தான் கதைக்க வேண்டும். நடக்க வேண்டும். சிரிக்கவேண்டும் பிறருடன் பழக வேண்டும், என்று பெண்ணுக்கு புறம்பான வரையறைகளை விதித்து அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறது. மீறினால் தண்டனைகளி

ற்கும், விமர்சனங்களிற்கும ஆளாக நேரிடுகிறது. இவ்விதமான செயற்பாடுகளினால் வீட்டுக்குள்ளேயும் தனக்குள்ளேயும் முடக்கப்படும் பெண்கல்லூரி வாசலை அண்மிக்கும் பருவம்அடையும் போது ஓரளவு தனக்குள்ளேயேமுடங்கி விடுகிறாள். கல்லூரிச் சவால் களை வெற்றி கொண்டு அல்லது சகித்து உத்தியோகம் பெற்ற பின் அலுவலகத்தில் இரண்டாம் பட்ச நிலையாக மதிக்கப்படுவதும், அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாடுகளை ஆண்களை விட அளவுக்கதிகமாக எதிர்கொள்ளவும் நேரிடுகிறது. இவற்றையெல்லாம்கடந்து திருமண கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு பந்தத்தில் நுழைகையில் முதலையாக வாயைப் பிளக்கும் சீதனப்பிரச்சனை சமூகப் பிரச்சனை என்பவற்றிற்கு முகம்கொடுக்கும் போது துரதில்லர் நிலையாக புரிந்துணர்வில்லாத கணவன் அமைந்தால் அவனின் கட்டுப்பாட்டிற்கு

உட்பட்டு அவனிற்கும் அடிமையாக வாழ வேண்டிய நிலை, பின் குழந்தைகள் என்று அவற்றிற்காக வாழ்ந்து முதிர்வு காலத்தில் மூலையில் ஒடுங்கிய படியே உலக வாழ்வை நிவர்த்தி செய்கிறாள்.

இன்று நாம் இருப்பது 21ம் நூற்றாண்டு இன்னொரு கோளில் குடியேற துடிக்கும் காலம். இந்தக் காலத்தில் கூட இவ்விதமான ஒரு வாழ்க்கை முறைதான் எங்களுடைய தமிழ்ச்சமுதாய பெண்களிற்கு இருக்கிறது. பெண் விழிப்புணர்வு தொடர்பாக பலவிதமான கருத்துக்கள் வெளி உலாவினாலும் பெண் தனக்குள்ளேயே முடங்கி விட்டிருப்பதை தட்டி எழுப்பினாலொழிய வெற்றி காண்பது கடினமே.

சமூகத்தின் அமைப்பாலும், குடும்பத்தின் வளர்ப்பு முறையாலும், தனக்குள்ளேயே முடங்கிய ஒரு மனநிலையை வளர்த்து ஒரு இடத்துக்குள் முடங்கி இருந்து வாழ்தல் சிறந்ததும், ஏற்படையதும் எதிர்கால வாழ்வுக்கு பாதுகாப்பானதும் என்ற முடிவுக்கு வர முனைகிறாள். இவ்விதம் தனக்குள் முடங்கிய ஒரு பெண் தனக்குள்ளே ஆற்றல்கள் அனைத்ததையும் முடக்கிவிடுகிறாள். தனது கருத்துக்களை முன்வைக்கவும், தந்துணிவாக முடிவெடுக்கவும், சிந்தனைக்கேற்ப செயல் வடிவம் கொடுக்கவும் அஞ்சி, குடும்பத்திலும் அலுவலகத்திலும் ஏனைய தொழிற்துறைகளிலும் சொல்வதை மட்டும் செய்தால் சரி எனும் பாங்கில் தன்னை மாற்றிக் கொள்ளாதல் போன்ற ஒரு வட்டத்தினுள் தன்னை ஒளித்துக் கொள்ள முற்படுகிறாள். இதனால் பெண் சமுதாயம் ஆண்களிலும் திறமை குறைந்தது. சார்ந்து வாழலே தகுதியானது தன்னியல்பாக முடிவெடுத்து செயற்பட்டு வெற்றி காண தகுதி

அற்றது எனும் முடிவை எடுக்க வைக்கிறது.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்க்கைப் பயணத்தை சரியாக நடத்தி செல்ல வேண்டுமானால் அவனுக்கு முதல்தோர் அறிவுரையும், கட்டுப்பாடுகளும், கண்டிப்புகளும், ஆலோசனையும் அவசியமாகும். இவ்விதமான கட்டுப்பாடுகளும் கண்டிப்புகளும் சமூகத்திலுள்ள இருபாலாரான ஆண்-பெண் இருவரிற்கும் சமமானதாக அமைவதுடன் அவர்களை மழுங்கடிக்காமல் வளர்த்து விடவும் வேண்டுமே தவிர, ஒரு பகுதியின் மேல் அதிக கட்டுப்பாடுகளையும் ஒரு பகுதிக்கு அதிகசலுகையும் வழங்கி ஒருவரை தூக்கியும் மற்றவரை ஒடுக்கியும் விடுதல் தவறாகும். இதையே எமது சமூகம் கடைப்பிடிப்பது வேதனைக்குரியது.

இந்த முடிவு மாற்றப்பட வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தனக்குள் மறைந்திருக்கும் சக்தியின் மகத்துவத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தன்னால் எதையும் சாதிக்க இயலும் என்ற நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தன் திறமையையும், அறிவையும், ஆற்றலையும், வெளிக்கொணர வேண்டும். இந்த உலகில் முடியாது - இயலாது என்ற ஒன்று கிடையாது. அவரவர் வசதிக்கும் ரசனைக்கும் ஏற்றபடி தாம் விரும்பிய துறைகளில் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள முன் வரவேண்டும். கல்வித்துறைசார்ந்த துறைகளில் மட்டும் தான் வளர்ச்சி என்பதில்லை. கல்வி அறிவு குறைந்த வர்கள்

கூட சிறுகைத்தொழில்கள், தையல், மிருகவளர்ப்பு, சிறு தோட்டம் ஏனைய அலங்கார நடவடிக் கைகள் என்பன பெண்களிற்கு சிறுவயது முதல் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட சமையல் கலை போன்ற தெரிந்த கலைகளிலேயே ஒரு முத்திரையை ஏற்படுத்தி கொள்ளலாம். இதனால் திறமையும் வெளிக் கொணர்படும் அத்தோடு பொருளாதார ரீதியிலும் முன்னேறலாம்.

ஓரளவு பொருளாதார வலுவள்ளவரின் கருத்தை தான் சபை ஏற்கும். சமுதாயம் உங்கள் கருத்தையும் ஏற்க வேண்டுமானால் உங்களது பொருளாதார பலத்தை ஓரளவு முன்னேற்றுங்கள். அப்பொழுதே ஓரளவு மனத்திடம் பெற்றவர்களாக மாறுவீர்கள். உங்களது தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு இன்னொருவரை எதிர்பார்க்கும் நிலையை மாற்றி பொருளாதாரத்தில் சுயபலமுள்ளவரா குங்கள்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் தனக்குள்ளேயே ஏற்படுத்திக் கொண்ட தேவையற்றதும் வளர்ச்சிக்கு தடையானதுமான வேலிகளை தகர்த்தெறிய வேண்டும். மூலைக்குள் முடக்க வேண்டும் என்ற வெறிகொண்ட சமூகம் குட்டிக் கொண்டோன் இருக்கும். குனியக்குனிய குட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள் நிமிர்ந்தெழுந்தால் கைகூப்புவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே சமூக விமர்சனங்களிற்கு அஞ்சி வாழ்வை ஒரு கூட்டிற்குள் முடக்குவதை விட்டு சரியானதை தெரிவு செய்யும் ஆற்றலை வளர்ப்பதோடு சரியென்ற கருத்துக்கள், ஆலோசனைகள் தீர்வுகள் என்பவற்றை முன்வைக்கவும், ஆணின் துணையின்றி செய்ய முடியாது என்ற முடிவான கருமங்களை தனித்தோ, சேர்ந்தோ பெண்களே செய்து முடிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அத்தோடு சரியானவற்றிற்கும் நியாயமானவற்றிற்கும் கட்டுப்பாட்டும், மதித்தும் செயற்

படுவதோடு நியாயம் தவறிய கருத்துக்களிற்கும், செயற்பாடுகளிற்கும் பணிய வேண்டியதில்லை என்ற உறுதி பேணுதல்.

திருமண வாழ்வு என்பது பெண்ணைப்போல் ஆணிற்கும் முக்கியமானதே. ஆகையால் குடும்பம் எனும்போது இருபாலாருக்கும் அனைத்து பொறுப்புகளும் உரியது எனும் கருத்தினை நடைமுறைப்படுத்தல், சமூகக் கட்டுப்பாடுகளும் இருபாலாருக்கும் பொதுவானது என்பதனை புரிந்து கொள்ளல், பெண்ணை ஒடுக்கி அவளின் அனைத்து செயற்பாடுகளிற்கும் வேலியமைத்து, குறுகிய வட்டத்தினுள் அவளாகவே தனக்கு விலங்கிட்டு கொள்ள வேண்டிய நிர்பந்தத்தை ஏற்படுத்திய சமுதாய வேலிகளை தகர்த்தெறிந்து நிமிர்வோம்.

கி. கிறிஸ்ரினா

யார் போட்ட முடிச்சு

திறந்திருந்த ஜன்னலூடாக உள்ளே வந்த குளிர்காற்று அவள் முகத்தை சென்றது. தூரத்தே தெரிந்த பனைமரக் கூடலின் மேலாக சூரியன் சிவப்பு அவள் முன்னால் மேசையில் குறிப்புப் புத்தகங்கள் விரிந்தபடி கிடந்தன. இவ்வாரங்களில் அவளுக்கு மூன்றாம் வருடப் பரீட்சை நடைபெற இருப்பதால் இப்போது சிலநாட்களாய் அவளுக்குள் பெருங்குழப்பம். யாரிடமாவது சொல்லி அழைக்காமல் மனச்சுமை.

'நீ அழகானவள்..... உனக்கு உத்தியோகம் பார்க்கிற புருஷன்..... அன்பைச் செய்து கொடுக்கிறான்..... இதுக்கு மேல உனக்கு என்ன வேணும்?.....'

அவளுடன் உயர்கல்வி கற்கும் சிநேகிதிகள் கேட்கும் பொழுது அவள் மௌனமாக இருப்பதைத் தனக்குள் புகையும் எரிமலையை அவள் ஒருபோதும் வெளிக்காட்டியதில்லை.

திருமணத்துக்கு முன்னதாக "வாழ்க்கை இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிச் செய்ததில்லை. ஆயினும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டபோது, சுமுகமான ஒரு வாழ்க்கை என்று அவள் நினைத்தாள்.

அவனை - கணவனை அவளுக்குப் பிடித்திருந்தது. அமைதியாக இருந்தான். உரிமையுடன் நடந்துகொண்டான். ஊர் அவனையும் அவளையும் "பொருத்தமானவர்கள்" என்று அங்கீகரித்தது.

அவள் பட்டப்படிப்பு மூன்றாம் வருடமாணவி அவன் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தராக இருப்பதால் அவள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினாள் பரீட்சைக்காக விழுந்து விழுந்து படித்துக் கொடுத்தாள். அவள் படிக்கும்போது அவளுக்கு இடைஞ்சல் ஏதும் இல்லாத வகையிலேயே இருந்தாள்.

ஆனால்..... நாளடைவில் எல்லாம் கணவாக மாறத் தொடங்கினார்.

அவள் இரவு உணவையும் வைத்தாள் "எனக்கு சேர்ந்தால் உனக்கு உணவு இல்லை" என்று அவன் குழந்தையையும் அவளிடம் தள்ளிவிட்டு தன்னைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டான்.

"இரவில் நீ வெளிச்சம் வைக்கப் படிக்கிறாயா? அல்லது தில்லை..... அம்மா வீட்டுக்கு வராதே"

உணர்மைச் சம்பவம்

முகத்தை வருடிச்
ப்பாய் ஒளிர்ந்தது.
இன்னமும் இரண்டு
இருக்கிறது.
வழவேண்டும் போன்ற

சொரியிற குழந்தை....

காகத்தான் இருப்பாள்.
லை.

று அவள் கற்பனை
ழவை வாழ வேண்டும்

அன்புகாட்டினான்.
தமான சோடி“

ஸ்தன். படிப்பில்
கொண்டிருந்தாள்.
யில் அவன் நடந்து

டங்கிற்று. தான் படிப்பதற்கு வசதியாக மதிய உணவிலேயே
சோறு பிடிக்கேல்லை... நான் வெளியிலை சாப்பிட்டுட்டன்.....”
தனியாகத் தூங்கினான். சில நாட்கள் கழிந்தன.
கிறாய்..... எனக்கு நித்திரை வருகு
வீட்டில நிம்மதியாக

படுக்கப்போறன்.....” அவனின் மாற்றங்கள் அவளைத் துன்புறுத்தின. அதிர்ந்து பேசாத..... ஆர்ப்பாட்டமில்லாத அவனுடைய அமைதிக்குள் ஒரு குரூரம் குடிக்கொண்டிருப்பது மெல்ல மெல்ல அவளுக்குப் புரிந்தது.

“எனக்குப் பட்டப் படிப்பு முடியேல்ல எண்டு தெரிஞ்சு கொண்டு தானே கலியாணத்துக்கு அவசரப்பட்டனீங்கள்.....”

“என்னை விட நீ கூடப்படிக்க வேணும்..... கூடின உத்தியோகம் பார்க்கவேணும்..... எண்டது தான் உன்ர திட்டம்.....”

“நான் கூடப்படிச்சா..... நான் கூடின உத்தியோகம் பார்த்தா உங்களுக்கு அதால பெருமையில்லையா?.....”

“பொம்பிளை எண்டா எப்பவும் புருஷனுக்கு அடங்கித்தான் நடக்க வேணும்..... நீ கனக்கப் படிச்ச என்னை அடக்க வேணும் எண்டு நினைக்கிராய்.....”

அவள் அதிர்ந்துதான் போனாள். அவன் மனதில் இருப்பது சந்தேகமா?

பொறாமையா, இயலாமையா?..... அவள் துடித்துப்போனாள்.

“நான் உன்ர படிப்பை கலியாணம் செய்யேல்லை..... உன்ர வடிவைத் தான் விரும்பிக்கட்டினனான்.....”

‘பூவை முகர்ந்துவிட்டு தூக்கி எறிந்துவிடும் வர்க்கமா இவன்?.....’

அவள் மௌனமானாள். மனதுக்குள் பெரும் சிகரம் ஒன்று சிதைந்து போன உணர்வுவலி கிளப்பியது.

அவளும் குழந்தையும் அவளுடைய அம்மாவீட்டில். அவன் தனது அம்மா வீட்டில்.

அவள் எந்த உணர்வையும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் கல்லூரிக்குச் சென்று வந்து கொண்டிருந்தாள்.

“கலியாணம் கட்டி புள்ளையும் பெத்தபிறகு என்ன படிப்பு?”

“படிக்கிற இடத்தில வேறு பெடியளில் கண்போட்டிட்டாள் போல, அவனைக் கலைச்சாச்ச.....”.

ஊர்வாய்கள் கதைகளை உருவாக்கி உருவாக்கி உலாவ விட்டன. துணைவியின் உயர்வையும், முன்னேற்றத்தையும், உழைப்பையும் விரும்பாத மனிதனை தான் இனங்கண்டு கொண்டதற்காக அவள் மகிழ்வடைந்தாள்.

அவள் பரீட்சைக்குப் படிப்பதற்க தேவையான மேலதிக குறிப்புகளை சேகரிப்பதற்காக நூலகம் சென்று கொண்டிருந்தாள்.

அவன் அவளை இடைமறித்தான்.

“ஒருவேளை..... புரிந்துணர்வோடு திருந்தி வந்துள்ளானோ.....?”

என்கின்ற எதிர்பார்ப்பு இலேசாக அவளிடம்.....

“எப்படி இருக்கிறியள்?..... வீட்ட வாருங்கோவன்..... பிள்ளை ஒரே உங்களைக் கேட்டு அமுறான்.....”

அவள் இயல்பாயிருந்தாள். அவனிடம் ஏற்பட்ட எல்லா மனக்கசப்புகளையும் அவள் துடைத்தெறிந்து கேட்டாள்.
 “உன்னை தேடி வற அளவுக்கு நான் குறைஞ்சு போயிடேல்ல..... நீ எனக்கேற்ற மனைவியா இருக்கவிரும்பினா..... தேடி வா.....”
 விசக்கென்று அவன் போய்விட்டான்.
 ‘ஏன் இப்படி குருமான உணர்வுகள்?.....’
 அவளால் விடைகாண முடியவில்லை
 பட்டப்படிப்பு ஒருபுறம்..... ஒன்றரையயதுக் குழந்தையின் உளநிலை மறுபுறமாக.....
 அவள் பரிசைக்கப் படிப்பதாகப் பாவனை பண்ணிக்கொண்டு.....
 புத்தகங்களை விரித்து வைத்துக்கொண்டு..... பனங்கூடலுக்கு மேலே சிவப்பாய் நிற்கும் குரியனைப் பார்த்துக் கொண்டு.....

- சிவசக்தி -

கணவன்:-

இஞ்செரும் ராசம்மா ... மூக்கு மின்னி இல்லாட்டியும் நீர் சரியான வடிவப்பா.....
 (மூக்கு மின்னி அடகு வைக்க வேண்டியுள்ளது)
 மனைவி:- ???!...

அம்பிகா

பாக்கியம் மாமியும் பரமேசுவரியும் பவித்திராவும்

பா.மா : பரமேசு.....என்ன உன்னைக் கனநாளாகக் காணேல்ல.....
ஏதும் வருத்தம் கிருத்தமே.....

பரமேசு : நான் நேற்றுத்தானென மாமி.....ஊரால வந்தனான்.

பா. மா : பிறந்த ஊருக்குப் போய் வந்திருக்கிறாய்..... உஷாரைக்
காணேல்ல..... ஏதும் பிரச்சினையே.....

பரமேசு : பிரச்சினை எண்டு அறிஞ்சு தான் ஊருக்கே போனனான்....

பா.மா : அப்படி என்ன பிரச்சினை..... காணிப்பிரச்சினை ஏதுமோ?

பரமேசு : என்ற ரெண்டாவது மகன் ஊரிலயெல்லையணை
இருந்தவன்ரெண்டு பிள்ளையடோடை கிடந்து கஷ்டப்படு
றானாம் எண்டு வந்தவை சொல்லிச்சினம்.....அதுதான் போனனான்.....

பா.மா : ஏன் மனுசிக்காரி கோவிச்சக்கொண்டு போட்டாளே?.....

பரமேசு : இல்லயணை..... வெளிநாட்டுக்கு வீட்டுவேலை செய்யப்போய்
ஊரில சில பொம்பிளயள் நல்லா உழைச்சு..... வீடு வாசல் கட்டி
காசு பணத்தோடை இருக்கினமாம்.....தானும் போனா ஏதும்
தேடலாமெண்டு அந்தப் பெடிச்சி போட்டுதாம்.....

பரமேசு : அப்ப பிள்ளையள்?.....

பரமேசு : அந்தக் குஞ்சுகள் ரெண்டும் அவனோடைதான்..... ரெண்டுதரம்
பெடிச்சி காசு அனுப்பினவளாம்..... அவன் முதலே குடிக்கப்
பழகிவிட்டான்..... காசும் இப்ப வரகடனும் குடுக்காமல்
கூட்டாளியளோடை சேர்ந்து கூடக் குடிக்கிறான்.

பா.மா : அந்த ரெண்டு குஞ்சுகளும் பாவமெல்லே.....

பரமேசு : நான் நீ எக்கேடானாலும் கெட்டுப்போ எண்டு சொல்லிப் போட்டு
ரெண்டு பிள்ளையளையும் இஞ்சு கொண்டு வந்திட்டன். தாயும்
இல்லை, தகப்பனும் இல்லை..... அதுகள் முழுசி
முழுசிக்கொண்டிருக்குதுகள்.....

பா.மா : சயிக்கிளொண்டு நல்லா கரையாலை வருகுது..... தள்ளி நில
பரமேசு..... இடிச்சா கதை முடிஞ்சுபோகும்.....

பரமேசு : அது..... எங்கட பவித்திராப்பிள்ளை வருகுது..... வாமோன.....

பவித்திரா: என்ன பரமேசக்கா கண்ணைத் துடைக்கிறமாதிரிக் கிடக்குது

பா.மாமி: பரமேசுவின்ர மருமோள்காறி:..... ரெண்டு குழந்தையளையும் விட்டுட்டு வீட்டு வேலைக்காய் வெளிநாடு போட்டாளாம்.....அதுதான் அதுகளை நினைச்சு பரமேசு கண்கலங்குது.....

பவித்திரா: ஓட்டகம் முள்ளூச் செடியலை சாப்பிடுறமாதிரி..... வெளிநாடுகளுக்கு வேலைவாய்ப்புத்தேடி பொம்பிளையள் ஓடுகினம்.....இதலை எத்தின மோசமான விளைவுகள் ஏற்படுது எண்டு அவையள் யோசிக்கிறேல்லை.....

பரமேசு : நீ உப்பிடிச் சொல்லுறாய் மோனை.....ஆனா..... எங்கட ஊரில் எத்தனை பொம்பிளையள் போய் உழைச்சு.....வீடுகளும் கட்டி.....நல்லாச் சொத்தும் சேர்த்திட்டினம்.....

பவித்திரா: அங்க சும்மா உழைக்கேலாது பரமேசக்கா..... எத்தினையோ துன்பங்களை சகிச்சுக் கொண்டுதான் காசு தேடவேணும்..... கணவன்ர பிரிவு.....குழந்தைகளின்ர பிரிவு..... பாசை தெரியாத இடம்..... முதலாளிமாரின்ர தொல்லையள்..... ஓய்வு இல்லாத வேலை.... இப்படி எத்தினையோ துன்பத்தை அங்க அனுபவிச்சு... தங்களை உருக்கித்தான் காசு உழைக்க வேணும்.....

பா.மாமி: என்ர அக்காவின்ர மருமேளும் வெளிநாட்டாலை வந்து போனவள் பிள்ளை. ஒரு வீட்டலை இருந்தும்.....புருஷனைக் காண ஏலாதாம்.... அவர் வேலையால வர அவள் போய்டுவாளாம்..... அவள் வர அவர் போய்டுவாராம்.....

பவித்திரா: இப்ப.....பெற்றவை வேலை எண்டும்..... காசு எண்டும் ஓடுற தாலை சின்னஞ்சிறுகுகளின்ர மனம்தானனை பாதிக்கப்படுகுது..... பயத்தோடையும், ஏக்கத்தோடையும் வாழுற இந்தக் குஞ்சுகளின்ர எதிர்காலத்தை நாங்கள் யோசிக்கவேணும்.....

பரமேசு: அதுதான் பிள்ளை என்ர பேர்க்குஞ்சுகளை என்னோடை கொண்டு வந்திட்டன்..... அதுகளை அன்புகாட்டி வளக்கிறது தான் என்ர வேலை.....

நான் மட்டும் எத்தினை நாளைக்குத்தான் இந்த அறைக்குள் அடைப் பட்டுக்கி டக்கிறது. எனக்கு இந்த வாழ்க்கை கொஞ்சம் கூடப்பிடிக்கிறேலை. ஒருபுறம் அம்மாவில கோபம். மறுபுறம் அப்பாவில கோபம். எல்லாத்தையும் விட நாளாந்தம் என்னை விடுப்புப்பாக்கவாற சனங்களைக் கண்டால் பொல்லாத கோபம் தான் வரும். இவ்வளவு நாளும் சீண்டிவிட்டு நான் அழுவதை வேடிக்கையாக பார்க்கும் அண்ணா கூட இப்ப என்னை நெருங்க

நானும்

பறக்க வேணும் உயர உயர.....

வதில்லை.

ஏன் இதுவரை காலமும் இருந்த சுதந்திரம் இப்ப இல்லை. இப்பிடயெல்லாம் ஒரு காலமும் அடைப்பட்டுக் கிடக்கிறேலை. ஏன் என்னை ஓர் காட்சிப் பொருளாக எல்லாரும் நடத்தினம்.? இந்த இயற்கை மாற்றத்தால் என்னையும் இந்த சமூகக் குழிக்குள் தள்ளிவிடப்போகிறார்களா? நானும் சமூகத்தின் இசைவுக்கே இசைந்து போக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருப்பது போலவே எல்லோரும் விரும்பினம். இதற்குவிதிவிலக்காக நடக்கத்தான் முடியுமா?

“பிள்ளை இதையெல்லாம் சாப்பிட்டாத்தான் பெரிய பொம்பிளையாக வருவாய். இப்ப நீ குமாப்பிள்ளை நாங்கள் சொல்லுறதை கேட்டாத்தான் உனக்கும் நல்லது எங்களுக்கும் நல்லது. இனி சின்னப்பிள்ளை எண்ட எண்ணத்தை இதோட விட்டிடு. இந்த அறையை

வீடுவெளி யே போகாதே எல்லாம் உன்ரை நன்மைக்காகத்தான் சொல்லுறன்” என அடிக்கடி அம்மா சொல்லுவா. இப்பவெல்லாம் வெளியில் போறதெண்டால் சரியான பயம். என்னை யாரோ பிடிச்சிட்டு போற மாதிரியெல்லாம் கனவு வரும். “குமரியாயிற்றா அடக்ககொடுக்கமாக இருக்கோணும். அது தான் பொம்பிளையளுக்கு அழகு” என்று அப்பா சொல்லுறார்.

எனக்கு அப்பாவைப் பேசுத்தான் மனம்வரும். எண்டாலும் அம்மா என்ன மாதிரி அடங்கிப் போறா பாருங்கோ. அப்பா பேசினாலும் அடிச்சாலும் கூட திருப்பி ஒரு வார்த்தை கதைக்க மாட்டா. அப்பிடி அம்மா மாதிரி நானும் அடங்கி ஒருங்கிப் போகணும் என்று அப்பா

விரும்பினார் போல. அண்ணா எல்லாத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பானையொழிய நல்லது கெட்டது என நாலுவார்த்தை திருப்பிக் கதைக்க மாட்டான். அவன் ர சுதந்திரத்திற்கு ஒன்றும் குறைச்ச லில்லை. அம்மா அப்பாவோ எங்க என்னத்திற்கு போறாய் என்று ஒருக்காலும் கேட்கவும் மாட்டினம் தடுக்கவும் போறேலை. இனி என்றபாடு திண்டாட்டம் தான், அதிலும் குமறாயிற்றா இருந்த கால்வாசி சுதந்திரமும் கரைஞ்சு போன மாதிரித்தான்.

முந்தின மாதிரி பள்ளிக் கூடத்தில் என்ர வகுப்புப் பொடியங் களோட கூடியாடி விளையாடேலாது. அவங்களோட சண்டை பிடிச்ச ரீசரிட் மூட்டிக் குடுத்து அடி வாங்கிக் கொடுக்கேலாது. என்னோட படிக்கும் சுதன் நெடுகலும் என்னைக் கேலி செய்வான். நான் பரீட்சையில் கூடின புள்ளி எடுத்திட்டால் பொறாமையில் சண்டை பிடிப்பான். ஒரு நாள் என்னைப் பார்த்து இவ ராணி எண்ட நினைப்பு எண்டான். உடன ரீசரிட் சொல்லி நாலு அடி வாங்கிக் கொடுத்த பிறகு தான் சந்தோஷம். கொஞ்ச நேரத் தால் எல்லாம் சரியாய்ப் போயிடும். பொடியள் பிள்ளையள் என்ற வித்தியாசம் பார்க்காமல் நாங்கள் பழகினோம். இனி அப்பிட்யெல்லாம்

செய்யேலாது எண்டதை நினைக்க கவலை யாய்த்தான் இருக்கு.

பக்கத்து விட்டு பாக்கி யமாச்சி வந்தால் எனக்கு ஒரே ஆக்கிணை. “பிள்ளை தாய் தேப்பன்ர சொல்லுக் கேக்கோணும். அப்பதான் போற இடத்திலையும் நல்லாய் இருப்பாய் இல்லாட்டி அடிவாங்கிக் கொண்டு பிறந்த வீட்டுக்கே திரும்பி வந்திவாய்”

“நாங்களெண்டால் அந்தக் காலத்தில.....” என புராணம் தொடங்கினால் பாடிமுடிய அடுத்த நேரச் சாப்பாடும் வந்திடும். எனக்கெண்டால் ஆச்சியை எப்ப கலைப்பன் எண்ட யோசனை தோன்றும். ஆச்சியோட அம்மாவுந் சேர்ந்தால் சொல்லவாவேணும். தங்கடகாலத்தைப்பற்றி அளக்கத் தொடங்கினால் பொழுதுபோறது தெரியமல் கதை அளப்பினம். அம்மி மிதித்து அருந்தக் பார்த்துச் செய்யும் கலியாணச் சடங்கிலிருந்து கற்பில் சிறந்தது கண்ணகியா சீதையா எனப் பட்டிமன்றமே தொடங்கி விடுவினம். மனைவி யென்றால் கற்புக் கரசியிலிருந்து கற்பில்லாததால் கல்லாய்ப்போன அகழிகை வரை ஆச்சி சொல்லிக் கொண்டே போக ஆசையாய் தானிருக்கும். எனக்குக் கதைகேக்க

நல்ல விருப்பம். என்ன கற்பாம்? ஏனது ஆண்களுக்கு இல்லையோ? ஏன் இந்த ஆச்சி பெண்களை மட்டும் குற்றஞ் சொல்லுறா? சரியான விபரம் தெரியாட்டியும். என்ற இனத்தைக் குற்றஞ் சொன்னது எனக்கு எனோ பிடிக்கவில்லை. புருசன் மார்க்கு பணிவிடை செய்யிறதையே சொர்க்கம் என்று சொல்லும் ஆச்சியின் புராணம் அந்தக்கால பெண்ணின் அறியாமையைக் காட்டுது. அதையேன் கொண்டு வந்து எங்களுக்கு திணிக்கப் பாக்கிறா? எண்டு யோசித்தாலும் திருப்பி ஒண்டும் கதைக்க முடியேல்லை.

“இனியென்ன பெட்டை படிச்சது காணும் உனக்கும் ஏலாது தானே இனி அவளை மறிச்சால் உனக்கு ஒத்தாசையாய் இருக்கும்” என ஆச்சி சொல்ல ஒரு கணம் நான் செத்தே போனேன்.

“இல்லையெனை இந்த காலத்தில படிச்சாத்தான் வாழலாம். நாலு விசயம் தெரிஞ்சால் தான் நாலு மனுசருக்கிடையே தலை நிமிர்ந்து வாழலாம். என்ற தாய்தேப்பன் விட்ட பிழையை என்ற பிள்ளைக்குச் செய்ய மாட்டன். அவள் விரும்பினால் படிக்கிறதும் படிக்காமவிடுறதும் அவளினர் விருப்பம். நான் ஒரு நாளும் தடையாக இருக்கமாட்டன்” என

அம்மா சொல்ல அம்மாவை மனதுக்குள் வாழ்த்தினேன்.

எனக்குச் சமாத்தியச் சடங்கு செய்ய வேணும் எண்ட தோடையே வீட்டில அமாக்களம் தொடங்கிற்று. சொந்த பந்தம் எல்லாம் இதுதான் சாட்டு என்று குழந்தை குட்டியோடை குடும்பமாக வந்திறங்கீற்றினம். வந்தாக்கள் எல்லாம் பொம்பிளையைப் பாப்பம் எண்டால் எனக்குச் சரியான வெக்கமாயிருந்தது. ஏன் நெடுகலும் என்னைப் பாக்கிறவை தானே. இப்ப மட்டும் ஏன் என்னை வித்தியாசமாய் பாக்கினம். எண்டாலும் எனக்குள்ள ஆயிரமாயிரம் கற்பனைகள் வந்து போயின என்பதைச் சொல்லத்தான்வேணும். நானொரு இராணி போலவும் என்னுடைய அழகைப் பார்த்து பலபேர் ஆசைகொள்வதையும் இன்னொருசாரார் பொறாமைப் படுவதையும் நினைத்து எனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டேன்.

பொம்பிளையள் எண்டால் எப்பிடி இருக்கவேணும் எண்டு ஆச்சி சொன்னது இந்த மாற்றத்துக்காகவா. முந்தியெண்டால் சினிமாப்படம் பார்க்கவே நேரம் கிடைக்காது. பள்ளிக்கூடமும், ரீயூசனும் என படிப்பிலேயே

பொழுது போயிடும். இப்ப நல்ல சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைச்சிருக்கு. சினிமாப்படம் பாக்கிற தெண்டால் ரொம்பவும் பிரியமாய் போட்டுது. இப்பவெல்லாம் அடிக்கடி கற்பனைக் கோட்டைகளை கட்டிக் கொள்வேன். திடீரென எண்ணங்களும், கனவுகளும் என் மனதில் அடிக்கடி அலைபாய்வது போன்ற உணர்வே தோன்றும். ஏன் இப்பிடியெல்லாம் நான் மாறிக்

கொண்டு வருகிறேன்..... நான் நானாக இல்லையே. யாரோ என்னை இயக்கிறார்கள் எண்டல்லவா நினைக்கத் தோன்றுது.

ஒருக்கா பள்ளிக்கூடத்தில் ரீச்சர் கதைக்கேக்க “சமூகத்தில் பெண்கள் வளர்க்கப்படுவதில்லை.

வார்க்கப்படுகிறார்கள்” என்று சொன்னவா. அப்ப நானும் இந்த சமூகத்தின் ரீச்சர் பார்ப்பிலே அச்சிலே எப்போ போடப்பட்டீன். முன்பெண்டால் பெடியுன்களைக் கண்டால் எல்லாரோடையும் நல்லாய்ப் பழகுவன். சண்டை பிடிப்பன். வித்தியாசம் பார்க்காது ஓடியாடி விளையாடுவன். எல்லாருமே நண்பர்களைப் போலல்லவா பழகினம். இப்பவெல்லாம் பொடியுன்களைப் பாக்கிறதெண்டாலேசரியான சங்கடமாக இருக்கும். எங்கட உறவுக்காரப் பொடியங்களோட முந்தின மாதிரி உரிமையோட கதைக்கிறேலை.

எனக்கு என்னுடைய நிலையை நினைக்க ஒருபுறம் பரிதாபமாகவும், மறுபுறம் பெருமையாகவும் இருந்தது. அண்ணாவெல்லாம் என்ர வயசைக் கடந்து தானே சென்றவன். ஏன் அவனுக்கெல்லாம் இப்பிடி நடக்கேல்லை என சிறுபிள்ளைத் தனமாக நினைச்சன். யாரிட்டையும் இதுபற்றிக் கேட்கனும் என வாய் துடித்தது. ஆனாலும் கேட்க என்ன நினைக்கினமோ எண்ட பயத்தில் மறுகணம் வாயை அடக்கிக் கொள்வன்.

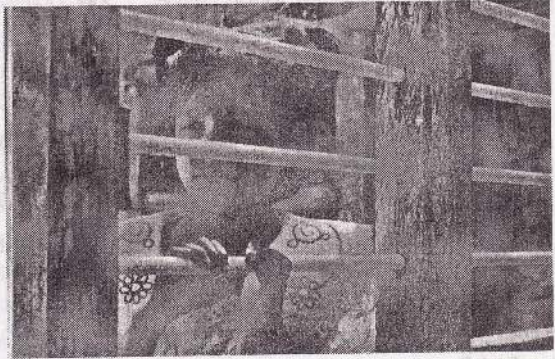
என்னோட படிச்ச கஸ் தூரிக்கு இப்பிடியெல்லாம் செய்யேலை.

அவேனர் குடும்பத்தில் இப்பிடியெல்லாம் செய்ய வச தியில்லை. அப்படிப்பட்ட குடும்பத்திலையாவது பிறந்திருந்தால் இப்பிடியூடும்பரம் ஒண்டும் நடந்திருக்காது. எனக்கு செய்யப் போவதைப் பார்த்தால் அவளின்ர தாய்தேப்பன் எவ்வளவு வருத்தப் படுவினம். தினம் தினம் கவலைப்பட்டு தங்கட உடம்பைக் கெடுத்துக் கொள்வார்கள். எங்கட சமுதாயத்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகளும், ஒடுக்கு முறைகளும் எப்ப ஒழியுதோ அப்பதான் எல்லாமக்களும் சந்தோசமாக இருப்பினம். அத்தையின்ர மகள் சாமத்தியச் சடங்குக்கு போய்த்தான் ஓரளவு தெரியவந்தது. அண்டைய நாள் அவள் மட்டுமே கதாநாயகியாய் ஊர்ஊராய் மேளதாளங்களோடு எல்லா நும் பார்க்க ஒரு காட்சிப் பொருளாக அழைத்து வந்ததை நினைக்க இப்பவும் மனம் வெம்பிக் கொண்டேயுள்ளது உருவம் தெரியாது அணி கலன் களை அள்ளிப் போட்டு நடக்க முடியாமல் சோர்ந்து களைத்து நின்ற காட்சி இன்னும் என் மனக்கண் முன்னே.....

தண்ணி பட்டுக் செய்ததில் இன்னும் கடனை அடைக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கினம். அந்த நிலமை மாதிரியா எனக்கும் வரப்போகுது கடவுளே.....

இதெல்லாம் வேண்டாம் எங்கையும் தப்பி ஓடனும் போலவே மனம் முடிவெடுத்தது. செலவழிக்கிற காசை வைச்சால் எவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம். தங்களிட்ட இருக்கிற பண அந்தஸ்த்தை காட்டிறதோடை மட்டுமல்ல, என்ர செய்தியை ஊருக்குப் பறைசாற்றுவது போலல்லவா உள்ளது. எவ்வளவு கேவலமானாதும் வெட்ககேடானாதுமான விடயம். எனக்கு விருப்பபயில்லை

அப்பெல்லாம் அவளைப் பார்க்க பரிதாபமாகவே இருந்தது. கடன்

என்று சொன்னால் நிறுத்திவிடத்தான் போகிறார்களா?

எத்தனையோ பிள்ளைகள் ஒரு நேர்ச்சாப்பாட்டுக்கு வழி தெரியாது அலைஞ்சு அவலப் படேக்க இந்தச் சடங்கு தேவையில்லை என்றே தோன்றுது. நான் இந்த வீட்டைவிட்டு ஒருதரின்ர கண்படாத தொலைதாரம் ஓடிப் போகவே நினைக்கிறன். நாளாந்தம் என்னால வீட்டுக்குள்ள அடைபட்டுக் இருக்க முடியேலை. அவர்கள் என்ற விருப்பு வெறுப்புக்கள் ஒண்டையும் கேட்காமல் தங்கட பாட்டில எல்லாதையும் செய்யினம். அண்ணா என்னமாதிரி சுதந்திரமாய் எல்லாத்தையும் அனுபவிக்கிறான். அப்பாவெண்டால் தான்சொல்லுவதே வீட்டில சட்டம். அம்மாவோ ஒரு கிணத்துத் தவளை. வீட்டை விட்டு வெளியில போகவே மாட்டா. அப்பா என்ன சொன்னாலும் அடங்கிப் போற வாயில்லாப் பூச்சி போல. எனக்கு இந்தச் சடங்கு சம்பிரதாயம் வேண்டாம் எண்டால் யார்தான் கேட்கப் போயினம். என்னால இந்த சின்னத் தனங்களை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நான் வித்தியாசங்களைச் சிந்தித்து செய்து காட்ட நினைக்கிறன். எங்கட தேசத்துக்கு வழிகாட்டிச் சென்றவர்கள் பாதையில் நானும் வித்தியாசமான தமிழ்ப்பெண்ணாய் செல்ல நினைப்பது தவறா? ஏன் தான் இந்தச் சமூகம் பொம்பிளையளுக்கு மட்டும்

சடங்கினையும் சம்பிரதாயங்களையும் செய்யிறது?

நான் நாளைக்கே பள்ளிக் கூடம் போகவேணும். முந்தி ஓடியாடித் திரிந்தது போலவே இப்பவும் திரியனும், அப்பிடி யெல்லாம் இருக்க என்ற அம்மா அப்பா அனுமதிப்பதையே நான் விரும்பிறன். நான் விரும்பிறதைச் செய்ய பெற்றோர் அனுமதிக்கணும். நான் உயர உயரப் பறக்கோணும். எண்டைக்கும் நான் நானாக இருக்க விரும்பிறன்.

தீபனா

வாழ்க்கை என்னும்
துணிவுப் பயணத்திற்கு
கட்டுப்பாடு அமைத்துத்
தருவது கல்வியாகும்

ஆல். பிறெட் நார்த் வைரெட்

பெண்ணின் அடையாளங்கள்

நமது சமூகத்தின் சகல மட்டங்களிலும் புரையோடிப் போயிருக்கும் பிரச்சனைகளுள் பெண்களுக்கான பிரச்சனைகள் முக்கியமாகப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் சமூகத்தில் பெண் பற்றிய கருத்துருவமாகும். பெண்ணுக்கான சில அடையாளங்களை இந்தச் சமூகம் காலாகாலமாக சொல்லிவந்திருக்கிறது.

பெண் என்பவள்

- ◆ குழந்தை பெற்றுத் தருபவள்.
- ◆ வீட்டு வேலைகளுக்கு உரியவள்.
- ◆ ஆணை விட அந்தஸ்து குறைந்தவள்.
- ◆ மென்மையானவள்.
- ◆ அடக்கத்தையும் அமைதியையும் பேண வேண்டியவள்.
- ◆ ஆணைச் சார்ந்தே வாழவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளவள்.

என்பன போன்ற எண்ணங்களையே இச் சமூகம் கொண்டிருக்கிறது பெண் என்பவளின் அடையாளங்கள் இவை மட்டும்தானா?

சங்க காலப் பெண்களுக்கு இந்த அடையாளங்கள் இருந்தனவா? பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது இல்லை என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. சங்க இலக்கியப் பெண்கள் உரிமை வாழ்வு வாழ்ந்ததற்கான எத்தனையோ சான்றுகளைப் பார்க்க முடியும். அக்கால சமூக வாழ்க்கையிலும் ஆண்களுக்கு நிகரானவர்களாகவே பெண்கள் மதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

போரியல் வாழ்விலும் அக்காலப்பெண்கள் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். வீரமும் விவேகமும் மிக்கவர்களாகவே அவர்கள் இலக்கியங்களில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொல்காப்பியம் இதற்கு சான்று பகர்கிறது.

பெண்கள் அடிமைத்தனம் என்பது இடைக்காலத்தில் அதிகார வர்க்கத்தினால் புகுத்தப்பட்ட தீமைகளில் ஒன்று. இந்த அடிப்படையில் தான் பெண்ணுக்கான அடையாளமும் வகுக்கப்பட்டது. பெண்கள் இல்லத்திற்குரியவர்கள் என்பது காலங்காலமாக பேணப்பட்டு வருகின்ற கோட்பாடாகும். வெளியே சென்று உழைத்து வருபவன் ஆண். அவன் உழைத்துவரும் பொருளை வைத்துக்குடும்பத்தை நிர்வகிப்பவள் பெண். மகளாய் சகோதரியாய் மனைவியாய் தாயாய் நின்று ஆற்றும் பணியே சிறப்பு என அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பவள் பெண். இப்படித்தான் பெண்ணுக்கான விதிகள் எழுதப்பட்டன. தனக்கான விருப்பு

வெறுப்புக்களைக் கொண்ட தனி மனிசியாக இல்லாது குடும்பத்துக்காக குடும்ப கௌரவத்துக்காக வாழும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாள்.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள சமூக மாற்றம் என்பது முக்கியமான இடத்தை வகிக்க வல்லது. இந்த மாற்றம் மனிதரையும் மாறவைக்கும் வல்லமையைக் கொண்டிருக்கிறது. அதன்படி இந்த மண்ணில் மாறிவந்த போர்ச்சுழல் பெண்ணுக்கான அடையாளங்களையும் மெல்ல மெல்ல மாற்றத்துக்குள்ளாக்கவே செய்தது.

போர்ச்சுழல் வரைந்த துயரங்களை அதிகம் பெண்ணே அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்று. இந்த போர் அனர்த்தங்களினால் அடிபட்டு, செயலிழந்து மனம் நொந்து தயர் சுமந்து வாழும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியது. இவர்கள் தம்மீது இடப்பட்ட அடையாளங்களை தொடர்ந்து பேணிக்கொண்டு வாழ இயலுமா? உழைக்கும் ஆண்களை இழந்த குடும்பம் எந்த விதமாய் தமது வாழ்வை தொடரமுடியும்..... இப்படியான சூழ்நிலையில் ஒரு உழைப்பாளியாக உருவாக வேண்டிய நிலைக்கு பெண் தள்ளப்படுகிறாள். இதன் மூலம் அவள் வாழ்விலும் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இன்றைய பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளாக குடும்பவன்முறைகள், யுத்த சூழல் சார்ந்த வன்முறைகள், உளரீதியாகப் பாதிக்கப்படல், தற்கொலை மரணம், அங்கவீணம், காயங்களுக்குள்ளாதல், கைது செய்யப்படல், காணாமல் போதல், குடும்ப அங்கத்தவரின் இழப்பு காரணமாக கூடுதலான பொறுப்புகளை சுமத்தல், வேலை இன்மை, வறுமை, கல்வி கற்க முடியாத நிலை, எனப் பலவகை உள்ளன.

இந்தப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டு வாழ்வில் நிமிர்ந்து எழும் பெண்கள் மிக சொற்பமான தொகையினரே அநேகமான பெண்களுக்கு இப்பிரச்சனைகளை எப்படி தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற முனைப்போ முயற்சியோ இருப்பதில்லை. வெளியூலகத் தொடர்புகள் இன்று வெளியூலகம் தெரியாமல் இவர்களின் வாழ்க்கை அமைந்து விடுகிறது. இதன் காரணமாகவே பல் பெண்கள் அதிக துன்பங்களுக்கும் மன அழுத்தங்களுக்கும் மன முறிவுகளுக்கும் ஆளாக நேர்கிறது. தற்கொலை செய்பவர்களில் கூட 90 வீதமானவர்கள் பெண்களே எனப்பள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. கல்வியின்மை, பொருளாதார வசதியின்மை, தனித்தியங்கும் வல்லமை அற்றிருத்தல் போன்றவையே தற்கொலைக்கு காரணங்களாய் அமைகின்றன.

பெண்களுக்கு கல்வி வேண்டும் பெண்ணுக்கு உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும் என்பது ஐக்கிய நாடுகளினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு பல நாட்டு அரசாங்கங்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டும் இருக்கிறது.

ஒரு நாட்டின் சட்டம் பிரச்சனைகளை தற்காலிகமாகவே தீர்க்கும். நிரந்தர தீர்வு காண வேண்டுமாயின் சமூகம் தனக்குள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். சில தீர்வுத் திட்டங்களை சமூகம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

- ◆ பெண்களுக்கு போதிய கல்வி அறிவு ஏற்படுத்துதல்
- ◆ சட்டத்தையும் நீதியையும் கடைப்பிடித்தல்
- ◆ பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்பை அதிகரித்தல்
- ◆ வன்முறைகளுக்குள்ளான பெண்களுக்கு புனர்வாழ்வளித்தல்
- ◆ சுயதொழில் வாய்ப்பளித்தல்
- ◆ பெண்களுக்கான உளவள ஆலோசனை வழங்கல்
- ◆ சட்ட, சமூக, கலாசார கருத்து ரீதியாக பெண்கள் அந்தஸ்த்தை உறுதிப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- ◆ பெண்ணிடம் மனவலிமையை உருவாக்குதல்.

இவைகள் பெண்களிடம் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கும். பெண் விடுதலை என்றதும் அது ஆண்களுக்கு எதிரானது எனக் கருதுகின்றனர். குடும்பம் - சமூகம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற்ற எத்தகைய ஒழுக்க விதிகளுக்கும் உட்படாத வாழ்க்கை நோக்கமே பெண் விடுதலை எனக் கருதுகின்றனர். பாரதியின் விடுதலைக் கருத்துக்கள் பெண்களின் நிலமையை முன்னேற்றுவதல் அவர்களுக்கிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் ஆகிய பின்னணியிலேயே தோன்றியவை யாகும். பெண்களுக்கு என்று சமூகம் சொன்ன அடையாளங்களின் தீமையைச் சுட்டிக்காட்டியவன் பாரதி.

ஆண்களுக்கு சமமாக போரியற்கலையில் தேர்ச்சி பெற்று உலகமே வியக்கும் வண்ணம் நிமிர்ந்து நிற்கும் பெண்கள் உள்ள இந்த மண்ணிலேயே சமூகம் விதித்திருக்கும் அடையாளங்களை மாற்றிக் கொள்ள முடியாமல் அதனோடேயே புதைந்து போகின்ற பெண்களும் இருக்கிறார்கள். மாற்றம் வேண்டி போராடியே ஆக வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு தாங்கள் தள்ளப்பட்டு விட்டதை இவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் பற்றிய அடையாளங்கள் மாறி வரும் சமூகத்துக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். பெண்கள் தமக்கு முன்னால் உள்ள தடைகள் குறித்தும் தம்மை கட்டுப்படுத்தும் ஒடுக்கு முறைகள் குறித்தும் சிந்தனை கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். கல்வியறிவு பெற்று நல்ல வருமானமுள்ள உத்தியோகத்தில் அமர்வதன் மூலம் பிறரை சார்ந்திருக்கும் தன்மையை தவிர்ந்துக் கொள்ளலாம். மனத்தையிழந்த வளர்த்துக் கொள்ளலாம். இந்த அடிப்படைத் தேவைகளை உணர்ந்துகொள்ளுமிடத்து பெண்களுக்கான அடையாளங்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புக் கிட்டும்.

- அம்புயம் -

உனதும் எனதும் வாழும் காலம்

மகனே அழாதே!

உனக்குச் சாத்தியமற்ற

எனது உலகத்தில்

நீ வாழப் பழகிக்கொள்.

நீ பசியாற

அரைவயிற்றுப் கஞ்சியும்

இந்தக் கந்தல் உடையும்

நான் உனக்கு அளிப்பதில்

இதயம் ரணமாய் வலிக்கிறது.

காற்றை நிரப்பிக் கொண்டு

வெம்மை கொட்டும்

வயல்களில்

வியர்வை குளித்து,

உருகும் என்னை

நீ உணருங் காலத்துக்காய்

காத்திருக்கிறேன்.

அந்தக் காலங்கள்

உனக்கு உரைப்பதற்காய்

வார்த்தைகளைத் தேக்கி
வைத்துள்ளேன்.
கொடிய போர் இரவுகள்
சூழ
எப்படி நாம்
அகதிகளானோம்.
கந்தகக் குண்டுகளால்
சிதறியது என் வாழ்க்கையா?
வாழ்விடமா?
நம்ப உரைக்கும்
எச்சங்களை உன்காய்
நான் வைத்திருக்கிறேன்.
இன்னும் மீதமிருக்கின்ற
வரண்டு போன கனவுகளோடும்
நீ பதிலுரைப்பாய்
என்ற நம்பிக்கையோடும்.

கொற்றவை

விவந்து வெளியே சில்ல

“சீ ... எனக்கு வாழ்க்கையே வெறுத்துப்போச்சு

“ஏன் ராஜி என்ன நடந்தது”

“அதை ஏன் நந்தினி எங்கட வீட்டில எனக்குச்
கொஞ்சமும் சுதந்திரமில்லை.....”

“சுதந்திரமில்லையோ என்ன ராஜி என்ன நடந்தது”

“ம் என்னத்தைச் சொல்ல வவுனியாவால வரேக்க

‘ரைற ஸ்கேட்’ வாங்கி வந்தனான். என்ன வடிவு தெரியுமே? முழங்கால் வரைக்கும் தானப்பா வெட்டிருக்குது. என்ன கொஞ்சம் என்ற வெள்ளைக்கால தெரியும். அது இப்ப ‘பாஷன்’ தானே அதைப் போட வேண்டாமாம். இப்ப சொல்லும். எங்க எனக்குச் சுதந்திரம் இருக்குதெண்டு கொஞ்சமும் நாகரீகம் தெரியாததுகள்” பொரிந்து தள்ளினாள் ராஜி. நந்தினிக்கு ஏதுவுமே விளங்கவில்லை. ராஜியின் சுதந்திர வட்டம் இறுக்கப் பாவாடை அதுவும் நீண்ட வெட்டு கால்கள் தெரியப் போடுதல் என்பவற்றுடன் முற்றுப் பெறுகிறதா? இதுதான் சுதந்திரமா?

“ஹாய் நிரோசி ”

“ஹாய் குகன். எங்க வெளிக்கிட்டாச்சு”

“படத்துக்குப் போறன் வாறீரோ”

“ம்..... அதுக்கென்ன வந்தாப் போச்சு வீட்ட நான் வேலைக்கு போட்டன் எண்டு தான் நினைப்பினம்.”

“அது சரி வீட்டை தெரிந்தால் ஏசாயினமே.....”

“ஏன்.....ஏன் ஏசுவான். நான் என்ற மனசுக்குப் பிடிச்சவரோடு படத்துக்குப் போறதை அவையள் ஆர் தடுக்க. நானும் ஒரு சுதந்திரப் பிரஜைதான். என்ற சுதந்திரத்தில் ஆரும் தலையிட ஏலாது” ஆத்திரத்துடன் உதிர்ந்தன சொற்கள்.

நிரோசியின் அகராதியில் சுதந்திரத்தின் அர்த்தம் என்ன? ஆண் நண்பனுடன் சினிமாவிற்குச் செல்வதுதான் சுதந்திரத்தின் வெளிப்பாடா? எங்கே செல்கிறார்கள் எமது பெண்கள்.

“இஞ்சாரும்..... இஞ்சாரும்.....”

“என்னப்பா.....”

“பிள்ள அழுகெல்லை”

“அதுக்கென்ன நீங்கள்பாருங்கோவன்”

“அழுகையை நிப்பாட்டிறாளில்லை பாலுக்குத்தான் அழுறாளோ தெரியேல்ல அதுதான்.....”

தனிவாகவே வந்தது குரல்.

“நான் அவசரமா வெளியில் போக வேணும். இண்டைக்கு எங்கட மாதர் சங்கத்தில முக்கிய கூட்டம். என்ற கஸ்டும் விளங்காமல் கதைச்சுக் கொண்டு நிக்கிறியள். அங்க பேசப் போற விசயம் பற்றி கொஞ்சம் ஆயத்தப்படுத்தவும் வேணும். அதுக்க உங்கடபாடு பெரும்பாடு. கடவுளே எப்ப தான் எனக்கு விடியப்போகுதோ தெரியாது.”

விடியல் என்பது கூட்டங்களில் பேசுவதுடன் மட்டுமே கிடைத்து விடுமா? குடும்பம் எனும் கூட்டு கலவரமற்று விட்டுக்கொடுப்புடன் இருப்பதில் தானே விடியல் ஆரம்பிக்கிறது. இந்தப்பெண் தேடும் விடியல்தான் எது? தாயாக இருந்து கடமை செய்யாத பெண் தாயகப் பெண்களின் விடுதலைக்காக குரல் கொடுப்பதில் அர்த்தம் என்ன?

“என்ன சரோக்கா இண்டைக்கு வேளைக்கே சமையல் நடக்குது. அதுவும் நல்ல தடபுடலாக் கிடக்குது”.

“அதா..... இண்டைக்கு என்ற பிறந்த நாளெல்லே”

“அட பிறகென்ன, அப்ப உடுப்பு எடுக்கேல்லையோ”

“அது அவர் எடுத்துத் தந்தவர்”

“என்ன நிறமக்கா, சாறி வடிவே?.....”

“நல்ல சிவப்பு. என்ற நிறத்துக்கு எடுப்பா இருக்குமெண்டு எடுத்துத் தந்தவர்” பெருமை வழிந்தது. எனக்கோ எண்ணங்கள் பின்னோக்கிச் சுழன்றன. சில வருடங்களுக்கு முன் தீபாவளிக்கு தாய் சிவப்புச்சேலை எடுத்துக் கொடுத்தற்கு ஆர்ப்பாட்டம் செய்த சரோவை ஒருகணம் என் எண்ணங்கள் தொட்டு மீட்டன. இன்று தன் நிறமிழந்து தனது கணவரது விருப்பமே தனதாக்கிப் போய் நிற்கும் சரோக்காவைக் கண்டு வியந்து போனேன். எனது நினைவுகளைச் சரோக்கா கலைத்தார்.

“என்ன விமலா யோசினை. இரு தேத்தண்ணி போட்டுக்கொண்டு வாறன்”

“இல்லையக்கா நான் அவசரமாப் போகவேணும். நாளைக்கு பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு கூட்டமக்கா ‘விலங்குகள் வெளியே அல்ல’ என்ற தலைப்பிலே பெண் விடுதலைக் கவிஞர் பார்க்கவி பேச இருக்கிறார். நீங்கள் வருவியள் தானேக்கா? பள்ளிக்கூட நாளில் பெண்விடுதலை பற்றி மேடை மேடையா முழங்கினனீங்கள் தானேயக்கா....?”

“அதெல்லாம் அப்ப வேலையில்லாமல் இருந்த காலத்தில். இப்ப உதெல்லாம் சரிவருமே. அதைவிட அவரைத்தான் கேக்க வேணும். அவருக்கு உதெல்லாம் பிடிக்காதது - உனக்கென்னகுறை சுதந்திரம் இல்லாத பொம்பிளையள் போகட்டும் எண்டுவார் - அதுதான் யோசிக்கிறன் யோசிச்சுப் பார்த்தால் அவர் சொல்லுறதும் சரி எனக்கு என்ன குறை நான் சுதந்திரமாதானே இருக்கிறன்.

எனக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. தனித்தன்மையிழந்து, சிந்தனை ஆற்றல் மங்கி சுதந்திரம் பற்றிப்பேசும். சரோக்காவின் சுதந்திர விளக்கம் எனக்கும் புரியவில்லை. கணவன் வரைந்த வட்டத்திற்குள் திருப்திப் பட்டுப் போவதுதான் குறையற்ற சுதந்திர வாழ்வா? எனக்குப் புரியவே இல்லை.

“வசந்தி..... வசந்தி.....”

“ம் என்ன கலா”

“என்ன யோசினை ‘இன்றைய பெண்களும் சுதந்திரமும்’ என்ற தலைப்பில் நீர் பேசின பேச்சு திறமா இருந்துதப்பா - சனமெல்லாம் பாரதியினர் புதுமைப் பெண்ணே வந்த மாதிரி இருக்கெண்டு கதைச்சதுகள் வசந்தி. எனக்கு உண்மையா சரியான கவலை வசந்தி. நானும் ஒரு காலத்தில் இப்படியெல்லாம் பேசினனான்தான் ஆனா இப்ப முடியுதில்லை”

கேள்வியுடன் நோக்கினான் வசந்தி.

“என்ன பாக்கிறீர் நான் விரும்பித்தான் கலியாணம் செய்தனான்- அவற்ற அம்மா சீதனம்..... சீதனம் எண்டு அலைய இவரோ செய்தால் என்னத்தான் செய்வன் எண்டு பிடிவாதம் பிடிச்சுச் செய்தவர். அதால் மாமிக்கு என்னில் சரியான கோபம். தன் சீதன ஆசையில் மண் விழுந்திட்டுதெண்டு என்னக் கண்ணில் காணக்கூடாது அதோட நாங்கள் அவையாளினர் சாதியும் இல்ல.... எல்லாமாச் சேர்ந்து என்னக்

கண்டாலே அவளுக்கு வெறுப்பு. கலியாணத்துக்கு பிறகு ஒருக்கா கூட்டம் ஒண்டுக்கு வெளிக்கிட பெரிய போர். சரி ஒண்டும் வேண்டாம் எண்டு விட்டிட்டன் என்ற சுதந்திர உணர்வு எனக்குள்ள சுருண்டு போச்சு வசந்தி. ஆனா நீர் அதிஷ்டசாலியப்பா, கலியாணத்துக்குப் பிறகும் இப்பிடி செயற்படுறீர். உங்கட மாமி பகுதி நல்ல சனம் போல கிடக்கு. எனக்கு ஆசை வசந்தி காலம் முழுக்க நீர் இப்பிடி சுதந்திரமா இருக்க வேணும். நான் வரப்போறன் வசந்தி பிறகு மாமி மரத்தில்தான் ஏறி நிப்பா”

விசைந்து போகும் கலாவை வார்த்தைகளைற்ற மெளனத்தோடு பாத்தவாறிருந்தான் வசந்தி. அவளிற்ற தன்னை நினைத்தே சிரிப்பதா, அழுவதா என்றே தெரியவில்லை. எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள் வசந்தி சுதந்திரப் பறவையென்று ஆனால் உண்மை நிலை? இருதலைக் கொள்ளி எறும்பாய் அவள் படும்பாடு. பெற்றோருடன் இருந்தபோது பெண் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்த காலங்கள் பசுமை மறாமல் இருக்க அமைந்த வாழ்க்கையோ அடக்கு முறையின் சிகரமாய்த் தாக்க இரு எல்லைகளுள் அடிபடும் காற்பந்தாய் மாறிப்போன அவள் அவலம் யாருக்குத் தெரியும்.

“என்ன மாமி எங்க வெளிக்கிட்டாச்சு”

“அதையேன் பிள்ள கேக்கிறாய் கிளிநொச்சியில் பெண்கள் மாநாடு ஒண்டு நடக்கப் போகுதெல்லே அதுக்குத்தான் போக வெளிக்கிறான்”

“அது சரிமாமி கூட்டத்தில என்ன தீர்மானம் எடுக்கப்போறியன்”

“ஒண்டோ..... ரெண்டோ..... எதைச் சொல்ல”

“எல்லாம் வேண்டாம் ஒண்டுரெண்டைச் சொல்லுங்கோ”

“முதலாவது சீதனம் குடுக்கக்கூடாது - வாங்கக்கூடாது. ரெண்டு தான் நினைச்சு சரியான வாழ்க்கைத் துணைய தேர்ந்தெடுக்கிற உரிமை வேணும். இப்பிடி அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.”

“அதுசரி மாமி ஊர்க்கதை எங்களுக்கேன் உங்கட பிள்ளை சாந்தியின்ற கலியாணப் பிரச்சினை என்னவாப் போச்சு”

“மெதுவாக கதையடி பிள்ள, அவள் உந்த அறுவான் மோகனயெல்லோ கட்டப் போறன் எண்டெல்லோ நிண்டவள்.....”

“ஏன் மாமி அவன் நல்ல பெடியன் தானே”

“நல்ல பெடியன் எண்டால் சரியே எங்கட தகுதிக்கு ஏணி வச்சாலும் எட்டுமே அவையளுக்கு.

“பிறகென்ன நடந்தது”

“பிறகென்ன அவள ஒரு மாதிரிச் சமாளிச்ச கனடா மாப்பிள்ளைக்கு காசை அள்ளிக்குடுத்து, அவளையும் குடுத்து சிங்கப்பூரில் ஒரு மாதிரி கலியாணத்தை ஒப்பேற்றிப் போட்டன்”

“நீங்கள் வலுகெட்டிக்காரி மாமி.”

“அது சரி உங்கட சின்னவனுக்கு கலியாணம் முடிஞ்சதே”

“ஓம் பிள்ள உவர் கந்தப்பு மாஸூர் 10 லட்சம் தாறனெண்டவர் -ஆனா சிவசம்பர் 15 தாறன் எண்டவர். எனக்கென்ன 5 லட்சம் கூடத்தாறன் என்டார். நான் பின்ன சிவசம்பற்றர் பெட்டையை முடிச்சுப்போட்டன்.

“எனக்கினியென்ன பிள்ளையா குட்டியா ஒருமாதிரி எல்லாப் பெடியளினர் கலியாணத்தையும் முடிச்சிட்டன். இப்ப கவலையில்லாத மனுசி நான்..... எடி பிள்ள..... நேரம் பத்து மணியாகுதடி பத்தரைக்கு வாகனம் வருமெண்டு இயக்கப் பெட்டையள் சொன்னதுகள் நான் வாறனடி.... பிறகு ஆறுதலாய்க் கதைப்பம்”

பயணப் பையுடன் ஓடும் பாக்கியம் மாமியும் பெண்குதந்திரப் பிரியையாம், எங்கு சொல்லி அழுவதென்றே தெரியவில்லை. நாலு மகன்களுக்கும் தாராளமாகச் சீதனம் வாங்கி மணம் முடித்துக் கொடுத்து, விரும்பியவனை மணக்க விடாது, மகனை வேறொருவனுக்கு தாரைவார்த்துக் கொடுத்த மாமி பெண் சுதந்திர நவநாகரீக பிரியையாம் நினைக்கவே வேடிக்கையாக இருக்கிறது. மாமிக்குத் தெரியும். இனிமேல் தான் எப்படித்தான் பெண் சுதந்திரத்திற்காகக் குரல் கொடுத்தாலும் அது தனது பிள்ளைகளையோ, தனது குடும்பத்தையோ பாதிக்காது என்பது. இப்படி எத்தனை பாக்கியம் மாமிகள் எம்மிடையே இருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பெண்கள் வானில் இருந்து குதித்தவர்கள் அல்ல. எம்மிடையே இருப்பவர்கள் - அது நானாகவும் இருக்கலாம் - நீங்களாகவும் இருக்கலாம். இன்றைய பெண்களின் சுதந்திர உணர்ச்சி மிக அதீதமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அது செல்லும் திசை சரியானதா? இளைய சமுதாயம் சுதந்திரம் என்றால் யாருக்கும் கட்டுப்பாடாத தன்னிச்சையான போக்கு என்றே வரைவிலக்கணப் படுத்துகிறது. விரும்பிய உடைகள், தடையற்ற ஆண்நட்பு, நினைத்த படியான வாழ்க்கை இதுதான் சுதந்திரமா?

இளம் குடும்பத்தலைவிகள் பக்கமோ இன்னொரு வகையில் சுதந்திர வரைவிலக்கணம் தன்னைச் சுற்றி வட்டம் வரைந்து தன்றிறிமுந்து கணவனது விருப்பு வெறுப்பே தனதாகி அதுவே நிறைவென்று நினைத்து திருப்திப்படுவோர் ஒருபுறம்- குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் வரக்கூடாது என்பதற்காக தன்னைத் தானே அடக்கிக் கொள்ளும் பேதையர் மறுபுறம்- சுதந்திர உணர்வுக்கும் அடக்குமுறைக்குமிடையே அல்லற்படுவோர் ஒரு புறம்.

தான் தனது என்ற வட்டத்திற்குள் இருந்து தனது பிள்ளைகளிற்கும் உறவுகளிற்கும் லட்ச லட்சாய்க் கொடுத்து வாங்கி முடித்த பின் சுதந்திர

முழக்கமிடும் அம்மாக்கள். இப்படி எத்தனை வகைசுதந்திரம் என்றால் யாருக்கும் கட்டுப்படாத தன்னிச்சையான போக்கு என்றே வரைவிலக்கணப் படுத்துகிறது. விரும்பிய உடைகள், தடையற்ற ஆண்பட்டி, நினைத்த படியான வாழ்க்கை இதுதான் சுதந்திரமா?

இளம் குடும்பத்தலைவிகள் பக்கமோ இன்னொரு வகையில் சுதந்திர வரைவிலக்கணம் தன்னைச் சுற்றி வட்டம் வரைந்து தன்னிறமிழந்து கணவனது விருப்பு வெறுப்பே தனதாகி அதுவே நிறைவென்று நினைத்து திருப்திப்படுவோர் ஒருபுறம்- குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் வரக்கூடாது என்பதற்காக தன்னைத் தானே அடக்கிக் கொள்ளும் பேதையர் மறுபுறம்- சுதந்திர உணர்வுக்கும் அடக்குமுறைக்குமிடையே அல்லற்படுவோர் ஒரு புறம்.

தான் தனது என்ற வட்டத்திற்குள் இருந்து தனது பிள்ளைகளிற்கும் உறவுகளிற்கும் லட்ச லட்சாய்க் கொடுத்து வாங்கி முடித்த பின் சுதந்திர முழக்கமிடும் அம்மாக்கள். இப்படி எத்தனை வகை.

நவநாகரீக மோகத்தில் சிக்கி சுதந்திரம் என்ற போர்வையில் சுயமிழந்து நிற்கும் இளம் பெண்களிற்கு வழிகாட்டுவது யார்? இளம் பெண்களை அத்த கட்டுப்பாடு ஆற்றுப்படுத்தாது என்பதை யார் உணரப்போகிறார்கள். குடும்பப் பெண்கள் எப்போது பட்டுப் பூச்சிகளாகக் கூட்டையுடைத்து வெளியே வரப்போகிறார்கள். விட்டுக்கொடுப்புடனும் புரிந்துணர்வுடனும் குடும்பம் நடந்தால் இந்தப் பெண்களின் தோள்களில் சுமையேறாது. அப்படி இல்லாத விடத்து முதலாளியின் லாபத்துக்காய் கூட்டுக்கு உள்ளேயே அவிந்து சாகப் போகிறார்களா? அல்லது தமது உரிமைக்காக கூட்டை உடைத்து சுதந்திரமாகப் பறக்கப் போகிறார்களா? ஊருக்கு உபதேசம் உனக்கல்ல என்ற நிலையில் இருந்து பாக்கியம் மாமி போன்றோரை வெளியே இழுத்து வருவது யார்?

சுதந்திரம், பெண்உரிமை என்பதெல்லாம் வேதாந்தங்களாகவும் வினாக்களாகவும், விமர்சனங்களாகவும் மட்டுமே இருக்கும் நிலை என்று மாறப்போகிறது. யார் மாற்றுவது என்ற வினா மாறி, மாற்றுவோம் என்ற மனத்துணிவு பெண்களிடம் உருவாக வேண்டும். மாற்றங்கள் என்றும் மனதில்தான் ஏற்பட வேண்டும். எமக்குப் புறம்பாக விலங்குகள் இல்லை. அறியாத்தனம் தான் எம்மை அடிமைகளாக்கி வைத்திருக்கிறது. சுதந்திரம் என்பது எங்கள் கைகளிலே தான். அதற்காக எங்கும் அலையவேண்டாம் -. ஆனால் பெண் சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பதில் தெளிவாக இருப்போம்.

நா.மைதீஸ்.

“அக்கா.....

அக்கா..... ஆர் வீட்டில.....
அக்கோய்” கொஞ்சம் வெளியால்
வாறிங்களோ.....” நான்கு வீடுகள்
தள்ளிக் கூட அந்தச் சத்தம்
கேட்டிருக்கும் ஆனால்
வீட்டுக்காரருக்கு மட்டும்
கேட்கவில்லை.

வீட்டுக்குள் எரிந்து
லேசாகப் புகை வந்து கொண்டி
ருந்தது. யாரோ இருக்கிறார்கள்
என்பது உறுதியாகவே, அவன்
மெதுவாக உள்ளே படலையைத்
தள்ளிவிட்டுச் சென்றான்.
படலையிலிருந்து சமார் பத்து
யார் தூரத்தில் அந்த வீடு
இருந்தது.

பெண்களும்
தமிழீழச் சட்டமும்

தமயந்தி

அவன் முற்றத்தில்
வந்து நின்று மீண்டும் “அக்கோய்
அக்கோய்.....” என்று கூப்பிட்டான்.
இப்போது வீட்டின் பின்புறமிருந்து
ஒரு பெண் வெளியே வந்தார்.
அவளைக் கண்டதும் அவன்
முகம் சற்று குழப்பம் கலைந்தது.

மேனகாக்கா அக்கா
வை எங்க போட்டினம் ஒருவரை
யும் காணேல்ல”

“அவை கோயிலுக்கு அம்மன்
கோவில் திருவிழா நடக்கு
தெல்லே.....இண்டைக்கு கடைசி.
நாளாக்குத்தான் வருவினம்.
“ச்ச..... இப்ப என்ன செய்யிற.....”
அவன் வாய்விட்டே சலித்தான்.

அந்த வீட்டின் முன்புறம் இரண்டு அறைகளும் ஒரு விறாந்தையும் அவனுடைய ஒன்று விட்ட அக்கா குடும்பத்தினர் இருந்தனர் - பின்புறம் ஒரு அறையும் சிறுதிண்ணையும் அதில் மேனகா வாடகைக்கு தங்கிருந்தார். அண்மையில்எங்கோ வேலைபார்த்ததால் இங்கு தங்கிருந்தாள். உருத்திரபுரத்தின் இருள் சூழ்ந்த சோலைகள் நடுவே அந்த வீடு அமைந்திருந்தது. வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தவன் சுதன் அக்கா இல்லை என்றவுடன் திரும்பியும் போகமுடியாது நேரம் மர்லை ஆறுமணி. வன்னியில் வவுனியாப்பகுதிக் கிராம மொன்றுஅவனுடையது. யானைக் காடுகளுடாக மிதிவண்டிப்பயணம் செய்ய அவனால் முடியாது ஆகவே யோசித்தான். அவனுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை.

மேனகா உள்ளே போய் விட்டாள். அடுப்பில் ஏதோ பொரியும் மணமும் கிளறும் ஓசையும் கேட்டது. யாருடனோ மெதுவான குரலில் உரையாடும் சத்தமும் கேட்டது.

சுதன் வயது பதினேழு இவ்வரும் O.L பரீட்சை எழுதியிருந்தான். பெறுபேறுகள் நன்றாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையிலிருந்தான். பரீட்சை எழுதிவிட்டு வீட்டில் சும்மா இருப்பது போரடித்தது. வேறிடங்களைப் போல பொழுதைக் கழிக்க சினிமாத் தியேட்டரோ, நாடகங்களோ, கச்சேரிகளோ வன்னியில் அப்போது இல்லை. விளையாட்டுப் போட்டிகளோ- விநோதங்களோ இல்லை. மிதிவண்டியை எடுத்துக் கொண்டு

நெடுந்தொலைவுகளிலுள்ள உற்வினர் வீடுகளுக்குச் செல்வதே பொழுது போக்கும் உபாயமாக இருந்தது. அப்படித்தான் சுதன் அக்கா வீட்டுக்கு வந்திருந்தான்.

சுதன் சிரித்ததுக் கொண்டிருக்க மேனகா வெளியில் வந்தாள். சுதன் அவளிடம் "அக்கா.....இப்ப திரும்பிப் போகேலாது நான் இஞ்சாலை விறாந்தையில் கிடந்திட்டு - விடியப் போப்போறன்" என்றான். மேனகா -

"அதுக்கென்ன - இந்தாரும் ரீ குடியும் - "என்று ஒரு கப் ரீயைக் கொடுத்துவிட்டுப் போனாள். சுதன் கிணற்றுடிக்குப் போய் கைகால்களை அலம்பி விட்டுத் திரும்ப வரும்போது மேனகாவின் வீட்டுப்பக்கம் மேனகா இன்னுமொருவருடன் உரையாடும் சத்தம் கேட்டது. மேனகாவுடன் உரையாடுபவர் ஒரு ஆண் என்பதும் தெரிந்தது. அவன் பேசாமல் வந்து தமக்கை வீட்டுத் தாவாரத்தில் தொங்கிய பாயை எடுத்து விரித்து உட்கார்ந்தான். நேரம் போய்கொண்டிருந்தது.

ஏழு மணியளவில் மேனகா ஒரு கோப்பையில் பிட்டும் கறியும் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். சுதன் மறுக்காமல் சாப்பிட்டு விட்டுப் படுத்தான்.

மேனகாவுக்கு மார்கழி முடிந்தால் முப்பத்தைந்து வயதாகிறது. இன்னமும் திருமணம் செய்யவில்லை. படித்துவிட்டு சுமாரான சம்பளத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தாள். சீதனப் பிரச்சினை அவளைத் திருமணம் செய்ய

விடவில்லை. அவளை நேசிக்கப் பலர் இருந்தனர் - திருமணம் செய்ய ஒருவரும் இல்லை. தனிமையில் கழிந்தது அவள் காலம் - அவளது உழைப்பை இழக்க விருப்பாது பெற்றோரும் அக்க றையற்றிருந்தனர் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

சுதனுக்கு கெடு நேரம். தூக்கம் வரவில்லை மேனகாவின் அறைப் பக்கமிருந்து குசுகுவெனப் பேசும் ஒலி வந்து கொண்டிருந்தது. நீண்ட நேரத்தின் பின் மிதிவண்டி உழக்கிய சோர்வு உறக்கத்தைக் கொண்டு வந்தது.

அதிகாலையில் எழுந்து சுதன் விட்டுக்குப் புறப்பட்டான் மேனகா காலைத் தேநீரைக் கொடுத்தப்படி “இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்தில் அக்கா வந்திடுவா தானே” என்றாள். - சுதன் உட்கார்ந்தான்.

அக்கா வர ஒன்பது மணியாகி விட்டது. வந்ததும் கோயில் பராதியில் நின்றாள்.

“சுதன் எப்ப வந்தநீ..... கோயில்ல சரியான சனம் கொத்தான் பின்னால் வாறார். இந்தா விபூதி சந்தனம் முதல் குளிச்சிட்டுப் படுக்கோணும் ராராவாக் கண்ணோட கண் மூடேல்ல....”

“சரியக்கா நான் போயிற்று வாறன் கோணாவில்லில மாமாவீட்ட போயிற்று அப்படியே போயிருவன்.” என்றபடி சுதன் புறப்பட்டான் - இது

நடந்து ஒரு மூன்று மாதங்களின் பின் சிவநகரிலிருந்த சுதனுடைய வீட்டுக்கு காவல் துறை உறுப்பினர் ஒருவர் வந்தார். இப்போது ஏ.எல். வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். பாடசாலைக்குச் சென்றிருந்த வேளை அது. சுதனின் தாயாரிடம் அவனைக் காவல்துறைக்கு கூட்டி வரும்படி கூறிவிட்டுச்சென்றார். சுதனின் தாய்க்கு எதுவும் விளங்கவில்லை “பள்ளிக்கூடத்தில் எதும் பிரச்சினையோ” என்று கேட்டாள். எல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு வாங்கோ சொல்லுறன்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். அவன் பாடசாலையை விட்டு வந்ததும் தாய் கேட்டாள் - தம்பியாரோடையும் சண்டைகிண்ட பிடிச்சனியோ..... இல்லையே..... ஏன்மா?”

“காவல்துறை வரச்சொல்லிப்போட்டு போறான்றா.....”

“ஏனாம்”

“சொன்னாத்தானே.....”

“ம்..... அதென்னன் டு விஷயம் சொல்லாமல் கூப்பிடுவினம்” என்ற சுதன் வெகுவாக மண்டையைக் குழப்பியும் ஒன்றும் பிடிபடவில்லை. “நாளைக்கு முக்கியபாடமிருக்கு. அதை முடிச்சுப்போட்டு அதிபரிட்டை சொல்லிப்போட்டு வாறன்” என்றான். மறுநாள் காவல்துறையில் பெரிய அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

மேனகா கர்ப்பமாக இருப்பதாகவும், அதற்கு சுதனே காரணம் எனவும் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. சுதன் அதிர்ந்து

இருப்பதாகவும், அதற்கு சுதனே காரணம் எனவும் முறைப் பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. சுதன் அதிர்ந்து போனான். அவனது உண்மைத் தன்மையினை நிருபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அப்பெண்ணின் சார்பாக தனது தமக்கையின் வாக்குமுலமே தன்னை குற்றவாளியாக கருதும் நிர்ப்பந்தம் ஆனதற்காய் சுதன் வருந்தினான். “மார்சுபி மாதம் 11 ம் திகதி அம்மன்கோயில் திருவிழாவிற்கு நாங்கள் எல்லோரும் போயிற்றம் அண்டைக்குச் சுதனும் மேகனாவும் தான் தனிய வீட்டில் முழுஇரவும் இருந்தவையள். சொந்தத் தமக்கையின் வாக்குமுலம். சுதன் அழுதான். என்றை எதிர்காலத்தை நாசமாக்காதையுங்கோ மேகனாக் கா நான் உங்களை அக்காவாகத்தான் இப்பவும் பார்க்கிறன்.”

“அண்டைக்குப் பார்க்கேல்” என்றாள் மேனகா.

காதலித்துக் கைவிடுதலும் காதலித்து தாய்மை அடையச்செய்து கைவிடுதலும் தமிழீழச் சட்டத்தில் குற்றம். சுதனின் தாய் அவனைத் துருவித்துருவி கேட்டாள்.

“அம்மா அண்டைக்கு ஆரோ மேனகாக் கா வீட்டுக்க இருந்து கதைக்கிறது கேட்டது. நான் போய்ப் பார்க்கேல்.....”

“கடவுளே இவளேன்ன பிறவி முப்பந்தைந்து வயசில பதினேழு வயதுப் பெடியனோட இப்படிக்கதைக்கிறாளே”. சுதனின் தாய் சுதனோடு கோட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் அலையிறதே வேலையாகிப் போனது.

அழுதுகொண்டே காலமும் போனது. வழக்கில் பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்கு சுதனே தந்தையெனப் பதிவு செய்யவேண்டும் என்பதுடன் - ஓராண்டு சிறைத்தண்டனையும் வழங்கப்பட்டது வழக்கை மேன்முறையீட்டுக்கு கொண்டு சென்றனர். இப்போது சித்திரை மாதம் இருபத்திநான்காம் திகதி மேனகாவிற்கு குழந்தை பிறந்தது. புரண வளர்ச்சிபெற்ற குழந்தை. சட்டம் பெண்களுக்கு வழங்கியுள்ள சலுகைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியதால் மேனகா மீது சுதன் தனக்கேற்பட்ட உடல் உளப்பதிப்பு களுக்காக வழக்கிடலாம் ஆனால் அவன் முயலவில்லை.

சட்ட கோவைகளில் ஆண்களால் பெண்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டும் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. பெண்களின் பாதுகாப்பு கருதி இயற்றப்பட இச் சட்டங்கள் எனினும் சில பெண்கள் தவறாகப் பயன் படுத்தினர்.

இப்படியும் பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகவே இப்படியான உண்மைச் சம்பவத்தையும் தருகிறேன். ‘சட்டம் ஏமாந்து போனாலும் போகும் தர்மம் எப்போதும் பழி வாங்கித் தீரும்’ என்ற கண்ணதாசனின் அடிகள் நினைவுக்கு வருகிறதா?

தமிழீழ ஒறுப்புச் சட்டம் 271. 278. தவிர இளம் பெண்களுடனான உடலுறவுத் தவறுகள் பற்றிய தனிவகையும் 283 முதல் 285 வரை உண்டும் இவையனைத்தும் பெண்கள் பற்றிய அக்கறையையே கொண்டுள்ளன ஆண்களைப்பற்றியல்ல

கிரண் பேடி

கல்லூரிப் பருவத்தில் கிரண் தீவிர டென்னிஸ் ஆட்டக்காரியாகத் திகழ்ந்தார். தன் தங்கை ரீட்டாவுடன் இணைந்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கான போட்டியில் பஞ்சாப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்தார். அதன் பிறகு தேசிய அளவிலும் சிறந்த ஆட்டக்காரியாக வாகை குடினார்.

தோற்கிறவர்களை உலகம் மதிக்காது என்பதைப் புரிந்து கொண்டார் கிரண். டென்னிஸ் ஆட்டத்தில் வெற்றி பெறுவதற்காகப் பயன்படுத்திய உத்திகளை கிரண் வாழ்க்கையிலும் பயன்படுத்தினார். வெற்றிகள் எளிதில் கையில் வந்து விழுந்து விடுவதில்லை. ஒவ்வொரு நகர்வையும் கூர்மையாகத் திட்டமிட வேண்டும். துணிச்சலும் வேண்டும். டென்னிஸ் விளையாட்டுத்திடல் கிரணுக்கு வாழ்க்கையின் குறியீடாகத் தோன்றியது. அங்கே எதிர் மறை உடன்பாட்டு அம்சங்கள் இருந்தன. குற்றம் சாட்டும் இயல்பு, சக்தியை தவறாகப் பயன்படுத்துதல், அடி வருடித்தனம் முதன்மை பெறுவதற்கான நீர்த்துப்போகாத ஆர்வம் போன்ற பல மாறுபட்ட பண்புகளின் மையமாகத் திகழ்ந்தது அந்தத் திடல்

விளையாட்டில் கலந்து கொள்ளும் பெண்கள் தங்கள் பயணப் படிப்புகளையும் விளையாட்டுத் திடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமைக்காகவும் கூட அந்த நாளில் போராட வேண்டியிருந்தது பல சமயங்களில் அவர்கள் பிரதான கோர்ட்டுக்களில் விளையாட ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டனர். அத்தகைய புறக்கணிப்பிற்கு எதிராகவும் கிரண் போராட வேண்டியிருந்தது.

ஒருமுறை கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற தேசிய 'டென்னிஸ் சாம்பியன் ஷிப்' ஆட்டங்களின் போது இறுதி ஆட்டம் மிகத் தாமதிக்க வேண்டி நேர்ந்தது. நிருபயாவசந்த், ஆசன்தாஸ், உதயகுமார், கிரண் மற்றும் சில பெண் ஆட்டக்காரர்கள் தங்களுக்குப் பிரதான திடலில் விளையாட உரிமை உண்டு என்று போராடியதுதான் அதற்குக் காரணம்.

பிடிவாதமாகப் போராடிய பிறகே அமைப்பாளர்கள் பணிந்து வந்தனர். நியாயமான உரிமைக்காகவும் கூட போராடாமல் பெற முடியாது என்ற பாடத்தை கிரண் அங்கே கற்றுக் கொண்டார். இல்லாவிட்டால் புறக்கணிப்புத்தான் செல்வாக்கு இல்லாதவர்கள் அமைதியாகக் காத்திருந்து தேவைப்படும்போது தங்கள் உரிமையை தீவிரமாகப் போராடி நிலைநாட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இடையிலான டென்னிஸ்போட்டி பெங்களூரில் நடைபெற்றபோது கிரண் தங்கை ரீட்டாவுடன் கலந்து கொண்டார். இறுதி இரட்டையர் ஆட்டத்தின் போது எதிரணியில் இருந்தவர்கள் உதயகுமாரும் சந்திரிகாவும் இவர்கள் இருவரும் கர்நாடக மாநிலத்தவர்கள். ஒற்றையர் ஆட்டத்தில் முன்பே கிரண் சந்திரிக்காவை வென்று விட்டிருந்தார். ரீட்டா உதயகுமாரிடம் தோற்றிருந்தார். இரட்டையர் ஆட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது நேரம் கடந்திருந்தது. ரீட்டாவுக்குக் கொஞ்சம் பார்வைப் பிரச்சனை. அதனால் இரட்டையர் ஆட்டத்தை மறுநாள் வைத்துக் கொள்ளச் சொல்லி கிரண் கேட்டுக்கொண்டார். நிர்வாகிகள் அதை ஒப்புக் கொள்ளாததோடு அவர்களை ஆட்டத்திலிருந்து விலக்கிவிட்டு பெங்களூர் இரட்டையர் வெற்றி பெற்றதாக அறிவித்து விட்டார்கள்.

மனம் தளராத கிரண் ரீட்டா சகோதரிகள் இருவரும் மறுநாள் நடைபெற்ற ரிவர்ஸ் ஆட்டத்தில் வெற்றி வாகை சூடி பஞ்சாப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்தனர்.

'ஆசிய லான் டென்னிஸ் சேம்பியன் ஷிப்புக்கான' போட்டிகள் 1972ல் புனே நகரில் நடைபெற்றன. அரையிறுதி ஆட்டத்தில் கிரண் உதயகுமாரை சந்தித்தார். முதல் செட்டில் 6-3 என்ற கணக்கில் கிரண் வென்றார். இரண்டாவது செட்டில் 5-3 என்ற அளவில் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தபோது பகையுணர்வு கொண்டிருந்த கோச் அக்தார் அலியும் அவரது கும்பலும் சேர்ந்து போட்ட கூச்சல் குழப்பத்தால் 5-7 என்ற அளவுக்கு கிரண் சரிந்து விட்டார்

முன்றாவது செட் ஆரம்பமாயிற்று கூச்சலும் குழப்பமும் வெறித்தனமாக இருந்ததால் ஆட்டத்தில் சரியான கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. 1-3 என்று சரிந்து 15-30 என்று போய்க்கொண்டிருந்தது. கிரண் அங்கே இருந்து தந்தையைப் பார்த்தார் "நீ தோற்றுப்போக எந்த உரிமையும் கிடையாது" என்ற அர்த்தத்தில் அவர் தன் மகளைப் பார்த்தார். கிரண் புரிந்து கொண்டு தலையை ஆட்டி விட்டுத் திடலில் பாய்ந்தார்.

அடுத்தடுத்து 6-3, 5-7, 6-3 என்ற கணக்கில் புள்ளிகள் எடுத்து வென்று காட்டினார். இறுதியாட்டம் சூசன் தாசுக்கு எதிராக வழக்கமாக இறுதியில் சந்திக்கும்

எதிராளி சூசன் அவளையும் அன்று வென்று ஆசிய செம்பியன் பட்டத்தை வென்றார் கிரண்.

முழு மூச்சோடு தன்னை ஆட்டத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்ட கிரண் எதையும் முக மதிப்பீட்டு அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுவர். வட இந்திய டென்னிஸ் சாம்பியன் பட்டத்திற்கான போட்டிகள் 1972ல் நடைபெற்றபோது எதிர்த்து விளையாடியவர். ஆறுடி இரண்டங்குல உயரமுள்ள ஆஸ்திரேலியப் பெண் கிரண் வெற்றி முகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த வேளையில் ஆட்ட நடு சிறு ஓய்வின் போது அந்தப் பெண் கண்ணீர் விடுவதைக் கண்டு கிரண் மனம் உருகிப்போனார். அவளுக்கு உற்சாகம் ஊட்ட தன் எல்லை தாண்டிச் சென்றார். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கிரணின் தந்தை அங்கே பாய்ந்து சென்று "என்ன காரியம் செய்கிறாய் நீ?" என்று கடிந்து கொண்டார். திடீரென்று அந்த ஆஸ்திரேலியப் பெண் சற்றும் எதிர்பாராத முறையில் கிரணின் தந்தை வந்து 'சொல்லிக் கொடுக்கிறார்' என்று அம்பயரிடம் குற்றம் சாட்ட ஆரம்பித்து விட்டார். கிரண் அதிர்ந்து விட்டார். அந்த ஆட்டத்தில் கிரண் தோற்றுப் போனார். அந்தப் பெண்ணின் கண்ணீரை நம்பி இரக்கப்பட்டு ஆறுதல் சொல்லப் போனது எவ்வளவு தவறு என்பதைக் கிரண் அப்போது உணர்ந்து கொண்டார்.

அதற்கு அடுத்த வாரமே அதே எதிராளியை சண்டிகரில் சந்தித்தார் கிரண். இந்த முறை கிரண் அவளிடம் ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை. அவளுடைய 'ராக்கட்' தான் பேசியது. அது நன்றாகவே பேசியது! 6-0,6-0 என்ற கணக்கில் அவளை மண் கவ்வ வைத்துப் பழி தீர்த்துக் கொண்டார் கிரண்! அது பஞ்சாப் மாநில சாம்பியன் பட்டத்திற்கான போட்டி ஆட்டதின் போது கிரணின் தங்கச்சங்கிலி கூட அறுந்து விழுந்து தொலைந்து விட்டது. ஆனால் அது பெரிதாகவே படவில்லை கிரணுக்கு ஏமாற்றியவளை ஆட்டத்தில் வென்ற இனிய மகிழ்ச்சியே இதயத்தில் நிறைந்திருந்தது.

தந்தையின் பயிற்சியிலும் முயற்சியிலும் டென்னிஸ் ஆட்டத்தில் ஏழு ஆண்டுகள் ஆடிய பிறகு தனது பதினாறாவது வயதில் கிரண் தேசிய ஜீனியர் சாம்பியன் பட்டத்தை வென்றார். அப்போதெல்லாம் கிரண் குதிரைவால் கொண்டை போட்டபடி மெலிந்த கருப்புக் கண்ணியாய் இந்தியா முழுவதிலும் ஆடிக் கொண்டிருப்பார். குதிரைவால் இடையூராக இருந்தது! தினமும் ஷாம்பூ போட்டு சீவி முடித்து பெரிய சிரமம் தான். ஒருநாள் திடீரென பார்பர் ஷாப்புக்கு ஓடினார். நாற்காலியில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டு வெட்டித்தள்ளு என்றார்! அன்று உருவானது தான் அவரது புகழ் பெற்ற 'பாய்கட்' இன்று வரை அது அப்படியே நிலைத்து நின்று விட்டது.

டென்னிஸ் ஆட்டங்களுக்காக நாடு முழுவதும் சுற்றி வந்த கிரண் மிக எளிமையாக மூன்றாம் வகுப்பு ரயில் பெட்டிகளிலேயே பயணம் செய்தார். சில

சமயம் கழிவறைக்கு அருகிலுள்ள இடைவெளியில் அமர்ந்து கொண்டும் பயணம் செய்திருக்கிறார். செளகரியங்கள் வேண்டி அலட்டிக் கொண்டதே இல்லை.

அந்தக் காலத்தில் இந்திய விளையாட்டு வீரர்களுக்கு ஆட்டத்திற்கான பரிசுத்தொகையும் அற்பம். அதுவும் பெண்களுக்கு பாகுபாடு காட்டப்பட்டு வந்தது. போராடிப் போராடிய வழிச்செலவிற்கான தொகையைக் கிரண் பெறவேண்டியிருந்தது. அதுவும் அற்பத் தொகைக்காக.

அதிலும் மிச்சம் பிடித்துத் தன் அன்னையின் கையில் கொடுத்து விடுவார் கிரண். 1968 ற்குப் பிறகு தேசிய சாம்பியன் பட்டம் பெற்ற பிறகுதான் முதல் வகுப்பு பயணப்படியும் திசைரி செலவுத் தொகை ரூபா முப்பதும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. தனியாகவும் குழுவினருடனும் அந்தக் காலத்தில் அதிகப் பயணங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. போகிற இடங்களில் மலிவான விடுதிகளில் தங்கி சிக்கனமாகச் செலவு செய்தார் இவரது சமகால ஆட்டக்காரர்கள் விஜய் அமிர்தராஜ் ஆனந்த அமிர்தராஜ், கௌரவ் மிஸ்ரா, ராமநாதன் கிருஷ்ணன் ஜெய்தீப் முகர்ஜி, பிரேம்ஜித் லால் முதலியோர். இந்தியாவிற்கு வருகை தரும் உலகப் புகழ்பெற்ற ஆட்டக்காரிகளுடனும் கிரண் ஆடியிருக்கிறார். இந்தத் தீவிர டென்னிஸ் ஆட்டங்களினாலும் அடிக்கடி தேர்ந்த பயணங்களினாலும் தன் கல்விக்கு குந்தகம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொண்டார் கிரண். டென்னிஸ் வாழ்வில் முக்கிய இடம் பெற்றதென்றாலும் முதலிடம் பெற்றது கல்விதான். நன்றாகப் படித்துத் தேறி ஓர் அரசாங்கப் பணியில் அமர்ந்து விட வேண்டும் என்பதுதான் கிரணின் ஆசையாக இருந்தது.

பதின்மூன்றாம் வயதில் தொடங்கிய டென்னிஸ் முப்பது வயதுவரை தொடர்ந்தது. அபுமலையில் காவல்துறைப் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்த போதும் கூட கிரண் இந்தியாவின் முதல் பெண் ஆட்டக்காரராகத்தான் இருந்தார். அப்போது தான் இந்திய இலங்கை ஆட்டம் (ஃபொன்சேகா ட்ரோபிக்கா) நடைபெறுவதற்காக இருந்தது. இந்திய ஆட்டக்காரர்கள் இலங்கைக்கு புறப்பட போகிறார்கள் என்ற செய்தி பத்திரிகையில் வெளியாகி இருந்தது. அதில் தன் பெயர் இல்லையென்பதைக் கண்டவுடன் கோபம் கொண்டு நேராக விளையாட்டு அதிகாரிகளைச் சந்தித்தார்.

காவல் பயிற்சியில் இருப்பதால் வரமாட்டேன் என்று நீங்களே முடிவு செய்து விட்டீர்களா? என்ன நியாயம் இது? என்று கேட்டுப் போராடினார். அதன் காரணமாக கிரண் இலங்கை செல்லும் அணியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். அதன் காரணமாகவே இலங்கையில் வெற்றி பெற்று பரிசுக்கோப்பையுடன் இந்திய அணியினர் வாகை சூடி நாடு திரும்ப முடிந்தது.

டென்னிஸ் ஆட்டம் கிரணுக்கு நிறைய வாழ்க்கைகைப் பாடங்களை கற்றுக்

கொடுத்தது. கல்வியிலும், விளையாட்டிலும் ஒரு தனி மனித மூளை எடுக்கும் முடிவுதான் வெற்றி தேடித்தரும் என்பதை உணர்ந்தார் அவர். டென்னிஸ் ஆட்டத்தில் மேன்மை பெறுவதில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக வேறு பல இனிய பொழுதுபோக்குகளைத் தியாகம் செய்ய நேர்ந்தது. அவற்றையெல்லாம் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கை கழுவி விட்டார். வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற தீவிரமான எண்ணம் தவிர அவர் மனதில் வேறு எதுவுமே இருக்கவில்லை.

படிப்பிற்கும் டென்னிஸ் முதலிய விளையாட்டுப் பயிற்சிகளுக்கும் இடையில் பல மைல்கள் திசைரி ஒருவதை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். கிரண் சுயபயிற்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட தன்நம்பிக்கை அவருக்கு ஒரு பரிசாக அமைந்தது. நியாயமான ஆட்டம், குழுவினருடன் இணக்கம், ஆழ்ந்த கவனம், தளர்வடையாமை, தாக்குபிடித்தல், விடாப்பிடி நெருக்கடிகள் ஏற்படும் போது மனம் கலங்காமை போன்ற பண்புகளை டென்னிஸ் விளையாட்டில் அவர் காட்டினார்.

ஒரு பெண் என்ற காரணத்தால் விளையாட்டுத்துறையில் அப்போது ஏற்பட்ட புறக்கணிப்புக்களை இப்போதும் அவர் நினைவு கூர்கிறார். நியாயமான உரிமைகளோ, சலுகைகளோ பெண்களுக்கே வழங்கப்படவில்லை. பெரிய நகரங்களில் வாழும் ஆட்டக்காரர்கள் மேலானவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். அமிர்தசரஸ் ஒரு பெரிய கிராமமாகவே கருதப்பட்டது. பெண்களைத் தாழ்வாகக் கருதும் மனோபாவம் நிலவியது.

பஞ்சாப் டென்னிஸ் கழகத்தின் செயலாளராக இருந்தவர் சம்ஷீசிங் அவரைக் கிரண் 'அங்கிள்' என்று அழைப்பது வழக்கம். ஆனால் அந்த 'அங்கிள்' ரயில்வே கட்டணம் சலுகை விண்ணப்பம் வழங்குவதில் பல மணி நேரம் கிரணைக் காத்திருக்க வைத்து விடுவது வழக்கம். காத்திருந்து காத்திருந்து கடைசியில் தான் விண்ணப்பம் பெறுவார் கிரண் அப்படிப்பட்ட காத்திருத்தல்களின் காரணமாக கிரணின் மனதில் ஓர் அழுத்தமான தீர்மானம் தோன்றியது தான் பதவியில் அமரும் காலத்தில் யாரையும் அப்படிக்க காத்திருக்க வைக்கப்போவதில்லை என்று முடிவெடுத்தார்.

தொடரும்.....

உங்கள் தேவைகள் என்ன?

வாழ்த்துமடல்கள் வடிவமைப்பா.

அழைப்பிதழ்கள் வடிவமைப்பா.

புத்தகங்கள் வடிவமைப்பா.

எந்தத் தேவையாலும் நாடுங்கள்.

நிலா பதிப்பகம்

பிரதான சாலை,

கிளிநொச்சி.

அதி நவீன கணினி அச்சமைப்பில
விரைவாகவும், நேர்த்தியாகவும்,
அழகாகவும் செய்து
பெற்றுக்கொள்ள

நிலா பதிப்பகம்

நிலா பதிப்பகம்

வள்ளியிலிருந்து வந்து புதிய வரவுகள்

நாலின் பெயர் - இனி வானம் வெளியீடு
(நாவல்)
நூலாசிரியர் - தமிழகவி
(இது இவரது முதலாவது வெளியீடு)
வெளியீடு - வரிவழுது வெளியிடகம்
விலை - 140/-

நாலின் பெயர் -
நூலாசிரியர் -
வெளியீடு -
விலை -

அழகத்தின் தோரணை
(சிறுகதை தொகுதி)
சாமகாசனென்
(இது இவரது ஐந்தாவது வெளியீடு)
கபம் பிச்சாசாயம்
130/-

நாலின் பெயர் - புரிதல்
(சிறுகதை தொகுதி)
நூலாசிரியர் - சீமா குமாரேஷ்
(இது இவரது முதலாவது வெளியீடு)
வெளியீடு - ஆரணியம் வெளியிடகம்
விலை - 130/-

நாலின் பெயர் -
நூலாசிரியர் -
வெளியீடு -
விலை -

கேள்விகள் தள்ளிக்கீழ்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
தமிழ்நாடு பெண்கள் சிறுகதைகள்
கட்டன் வானதி வெளியிடகம்
(இது மூன்றாவது வெளியீடு)
130/-

